

WFO

infor mation

4 JUNI 1971

UFO-INFORMATION

Utgivningsav:
Riksorganisationen
UFO-SVERIGE
Box 311
591 03 Motala 3

Postgiro:
8 43 25 - 0
Carl-Axel Jonzon

Ansvarig utgivare:
Carl-Axel Jonzon
tel. 0141/70191

I redaktionen:
Jan Lind
tel. 0141/19821
Anders Liljegren
tel. 011/188281

Utkommer 8 ggr/år

✱

Tidskriften skall informera om aktuella händelser och aktiviteter på UFO-området, i första hand inom Sverige, samt vara språkrör för frågor om och kring UFO.

Redaktionen mottar tacksamt material från läsekretsen. Vi förbehåller oss dock rätten att vidtaga språkliga korrekationer.

Tidskriften förespråkar ingen speciell politisk, religiös eller filosofisk åskådning. Införda uppfattningar och värderingar skall i första hand tillskrivas respektive författare.

✱

UFO-Information är i huvudsak ett medlemsblad för UFO-SVERIGE, som är en ideell samarbetsorganisation för svenska UFO-grupper.

I samråd med UFO-föreningar i våra nordiska grannländer utges av UFO-SVERIGE även den engelskspråkiga tidskriften "Scandinavian Newsletter".

SE'N SIST

Ett stort TACK till UFO-Södertälje som utnyttjat den gångna perioden till att skriva artiklar om UFO och skickat in dessa till ett flertal tidningar. Resultat har inte uteblivit! Många har hört av sig till c-gruppen med frågor och har även kunnat berätta om egna iakttagelser av ufo-fenomen. Några har också visat ett entusiastiskt intresse för att aktivt medverka i UFO-SVERIGE.

I anslutning till detta föredömliga initiativ från kollegerna i Södertälje, vill vi passa på att föreslå alla ufo-grupper att skriva till U-I och berätta om sina aktiviteter i de fall det förekommer något mera speciellt. Inspirationen kanske "smittar av sig" och dessutom är det alltid tillfredsställande, att kunna konstatera att det "rör på sig" i ufo-arbetet.

Ett stort TACK riktar vi också till alla som lämnat bidrag för UFO-SV:s verksamhet. Anders Dahl i Stockholm har senast bidragit med 230kr, vilket vi varmt välkomnar. Det är väl i och för sig överflödigt att påpeka, att vi också fortsättningsvis välkomnar alla former av bidrag, ekonomiska såväl som andra, som leder till att hålla i gång och utveckla arbetet inom organisationen. Det är ju till detta vi alla strävar.

Härmed uppmanas alla grupper att meddela om telefonnummer till respektive ordförande eller kontaktman. I den kommande listan över UFO-SV:s medlemsgrupper har vi funnit det lämpligt att också upplysa om den detaljen. Meddela också alla eventuella namn- och adressförändringar för gruppen.

Mer än så finns inte att förtälja under denna avdelning för denna gång. Till sist vill vi tillönska alla en riktigt behaglig sommar. Och om tillfälle och möjligheter bjudes, utnyttja gärna de varma sommarkvällarna till att studera aktiviteten på himlavalvet.

BREVKLUBB

Är Du intresserad av brevkontakter inom Dina intresseområden? Förslag har väckts på att få till stånd en sådan korrespondens mellan ufo-medlemmar. UFO-INFORMATION kommer därför att i fortsättningen stå till förfogande för att etablera sådana kontakter. Detta skall tjäna syftet att under vänskapliga former få till stånd en stimulerande och inspirerande dialog inom områden som intresserar.

Vill Du förmedla något av Dina tankar och åsikter till någon och få andra i utbyte? Skriv i så fall till U-I. Meddela namn, adress, ålder och ämnen som speciellt intresserar Dig. Dessa uppgifter kommer sedan att införas på särskild plats i denna tidning, varpå det bara är att hoppas på ett positivt gensvar.

2

Vad tycker NI?

PERSONLIGT FRÅGEFORMULÄR

TILL UFO-INTRESSERADE.

Vad tycker NI?

Ett av de största problemen i UFO-arbetet är, att bland de hundratals/tusentals intresserade som finns, veta vilka som är intresserade av ett/flera speciella arbetsfält inom UFO-fältet, där de skulle kunna göra en aktiv insats, helst under samordnade former.

Allteftersom UFO-Sverige utvecklas blir det av allt större vikt att man gör en "general-mönstring" av de "resurser" som finns inom ramen för organisationen.

Undertecknad har till centralgruppen lämnat förslag att man därför bör sända ut ett relativt omfattande frågeformulär till så många UFO-intresserade som möjligt. Jag har utarbetat ett preliminärt förslag på cirka sex A4-sidor.

De frågor jag tagit med i formuläret omfattar bl.a. namn, adress, telefon, ålder, yrke, utbildning, speciellutbildning m.m.

Inom kort kommer rapportcentralen i Hallstahammar att starta sitt arbete. Den kommer att ta emot rapporter från UFO-Sveriges medlemsgrupper i och för bedömning av expertgruppen. För att se till att i varje fall de mer intressanta observationerna undersöks och dokumenteras har man nu behov av att upprätta en fältorganisation, således att nödvändiga undersökningar kan fördelas på ett lämpligt sätt till närmaste grupp/enskild forskare.

Till saken hör att vissa geografiska områden inte har någon UFO-Sverige-grupp, men kanske enskilda personer som är intresserade av att utföra undersökningar. Vissa grupper har ej heller intresse eller möjlighet att genomföra undersökningar av UFO-fall.

Hallstahammar behöver därför en förhandsmönstring av de grupper/enskilda som vill ställa upp vid undersökningar av UFO-fall. Mitt förslag till personligt frågeformulär innehåller en hel del frågor beträffande möjlighet att delta i undersökningsverksamhet, utrustning som disponeras, m.m.

UFO-Information är i behov av medarbetare, översättare. UFO-Sveriges utlandsavdelning (Scandinavian Newsletter/utl. korrespondens) behöver språkkunniga människor. UFO-Sverige behöver skickliga tecknare, fotografer, layoutmänniskor t.ex. för utarbetande av utställningar.

Personer med speciellt teknisk inriktning kan sättas i kontakt med varandra. Är man intresserad av kontaktförsök med UFOnauter skall man kunna ange detta på formuläret. Vid kontaktförsök är det efter vad jag förstår av yttersta vikt att man samordnar aktionerna. Frågeformuläret kan därvid bli ett "instrument".

Jag har här skisserat några exempel på områden där ett centralt frågeformulär kan visa sig få en mycket positiv verkan, rätt utnyttjat. Genom dessa frågeformulär och med ledning av svaren skulle man ha mycket stora möjligheter att bygga upp t.ex. "specielsektioner" eller "projektgrupper" inom UFO-Sverige-ramen.

PR-gruppen i Vimmerby har bl.a. till uppgift att "ta hand om" de intresserade som skriver till UFO-Sveriges centraladress i Motala. Skickar man ut ett frågeformulär av den typ jag skisserat här, skulle man genast få en ganska god bild av den person man fått kontakt med och kunna placera in alla "nya" på lämpliga platser inom UFO-Sverige.

Formuläret skulle spara mycket arbete vid kontakter "utåt". Ifyllandet skulle naturligtvis vara helt frivilligt. Uppgifterna skulle enbart användas för att utveckla UFO-Sverige.

Jag tror att detta personliga frågeformulär skulle kunna ge mycket positiva effekter på sikt för organisationen om det används på rätt sätt. Har du synpunkter på lämpliga frågor som bör tas med i formuläret eller om du vill komma i kontakt med någon viss kategori UFO-intresserade finns möjlighet att påverka innehållet. Jag vill gärna också veta hur du ser rent principiellt på saken. Skriv eller ring i så fall till:

Anders Liljegren
Box 9024
600 09 Norrköping 9
Tel. 011/18 82 81

UFORAMA

UFO-nyheter från in- och utland

Red: Anders Liljegren

USA:

LUFTFÖRSVARETS LÄROBOK VARNAR:

UFOs KAN VARA RYMSKEPP FRÅN ANDRA VÄRLDAR!

I en lärobok med titeln "Introduktion till rymdvetenskapen" (Introductory Space Science) som 1968 trycktes i ett begränsat antal ex. (200), för att användas inom U.S. Air Force-akademin, uppmanas kadetterna att "vara öppna för ämnet oidentifierade flygande föremål".

Uppmaningen ges i ett 14 sidor långt kapitel skrivet av major Donald G. Carpenter. Innehållet i läroboken publicerades bl.a. i "The National Enquirer" (känd för dess pro-UFO-artiklar) den 11.10.1970. Akademin företrädare förnekar att man skulle ha hållit innehållet i boken hemligt. Att kapitlet om UFOs inte nått allmän kännedom sägs bero på bokens begränsade spridning.

Kapitlet om UFOs konstaterar att oidentifierade flygande objekt rapporterats i nästan 50.000 år och att "hela fenomenet kan vara av psykologisk art, men detta är tvivelaktigt" till följd av det antal pålitliga vittnen som rapporterat UFO.

"Det kan också röra sig om kända eller okända (natur-)fenomen...men detta är också diskutabelt...Detta ger oss den obehagliga (? - UFORAMA-red) möjligheten av främmande besökare eller i varje fall fjärr-styrda UFOs. Emellertid är uppgifterna inte helt likartade och detta pekar på tre, kanske fyra grupper av främlingar, möjligen på olika utvecklingsstadier". (Detta senare får väl anses vara en ganska avancerad ståndpunkt för att komma från USAF - UFORAMA-red.)

"Även detta är svårt att acceptera då det förutsätter existens av intelligent liv på en stor del av planeterna i vårt solsystem eller ett förvånansvärt stort intresse för jorden från medlemmar av andra solsystem...Det bästa är att hålla sig öppen och skeptisk och att inte inta någon extrem inställning till frågan".

Sedan Condon-kommissionen publicerat sin omfattande redogörelse i januari 1969 har kapitlet om UFOs arbetats om och tonats ned till ett konstaterande av att UFOs ej längre kräver fortsatt uppmärksamhet från den ortodoxa vetenskapens sida. Helt i linje med Condon-rapportens (läs: "Condots egen" - UFORAMA-red) omtvistade summering av problemet.

Källor/Referenser: UFO-Investigator, okt. 1970.

Artikel i "The National Enquirer", kopia översänd av A.W. Szachnowski, London.

Saucers, Space & Science, nr 61/1971.

Spaceview, nr 62/1971.

"Uncle Sam's UFO Literature" av Larry W Bryant, publ. av UFO Commentary, våren 1971.

FÖRTECKNING ÖVER OFFICIELLA UFO-DOKUMENT

En förteckning över olika amerikanska UFO-dokument av officiell karaktär har publicerats av tidskriften UFO Commentary. Den har sammanställts av Larry W Bryant och omfattar cirka 17 sidor. I förteckningen tas upp direktiv, instruktioner, specialrapporter, press-releaser, artiklar, böcker och annat med UFO-bakgrund som publicerats av USAF och andra amerikanska myndigheter. Förteckningen innehåller även korta referat av vad skrifterna innehåller. Intresserade kan få låna förteckningen.

SNABBA FÖREMÅL FÖRBLUFFAR ASTRONOMER

Radioastronomer i USA har på ett avstånd som beräknas till tre miljarder ljus-år från jorden, upptäckt två föremål som rör sig från varandra med tio gånger ljusets hastighet. Man tvivlar på att iakttagelsen är riktig, men den har å andra sidan upptäckts och konfirmerats av tre team av astronomer som arbetat oberoende av varandra.

UFORAMA

Objekten tycks vara komponenter i kvasaren 3C-279. Denna har fotograferats genom de största teleskopen i USA. (Jfr UFO-Inf. nr 9/1970: "Fantastisk upptäckt i England - Hastigheter bortom ljusbarriären")

Källa: "The New York Times", okänt datum, klipp översänt av UFO-Sveriges korrespondent i Canada.

SILVERLINA - VARIFRÅN?

Charles Fort, känd för sina studier av "märkliga händelser", föreslog att "någon däruppe" fiskar efter oss människor... Den 2 augusti 1970 upptäckte Mr och Mrs A.P. Smith, boende i Caldwell, New Jersey, USA att en "fiskelina av silver" hängde över deras hem. Den sträckte sig från cirka 50 meter över marken och upp mot himlen där den försvann. Silverlinan kunde iakttas av många besökare under loppet av augusti. Den tycktes vara stationärt upphängd i den klara himlen.

På eftermiddagen den 31 augusti hörde Mrs Smith en kraftig smäll som när ett flygplan går genom ljusvallen. Samtidigt gick ett fönster sönder på andra våningen i huset. Kort därefter märkte hon att "silvertråden" fallit till marken. John Keel, känd UFOlog och fenomenforskare, har jämfört linan med de som finns i allmänna marknaden utan att hitta någon liknande. Linan är ganska styv, liknar fibrerna i en plastborste och är genomskinlig.

Prov av linan har bl.a. tillvaratagits av Dr Berthold Schwarz, konsult hos APRO. Några analysresultat av "linan" har veterligt inte publicerats.

Källor: "Anomaly" (John A Keel), oct. 1970.
Saucers Space & Science, nr 60/1971.

FRANKRIKE:

FÖRBRÄND - AV VAD?

I Sveriges Radios kvällsekosändning den 9 juni rapporterades om en händelse i Frankrike, där en bilist påträffats död och förkolnad i sin bil. Bilens vindrutor skall ha varit nedsmälta, förmodligen av en mycket stark hetta. Någon "naturlig" förklaring, såsom bilbrand, har man inte kunnat ge. Däremot har man lanserat teorin om "flygande tefat" som orsak till händelsen.

En liknande händelse skall ha inträffat på samma plats 1954 och man iakttog då ljussken över platsen. I sammanhanget kan man peka på de många fall då UFO-observatörer känt stark värme/hetta i samband med observationerna, nu senast det s.k. Maarup-fallet (UFO-Information nr 8/1970).

SVERIGE:

NYA OCH GAMLA NYHETER I KORTHET

Flera svenska tidningar publicerar nu UFO-material, vilket är glädjande. Kvällsposten i Malmö har just avslutat en serie på 10-talet avsnitt där man intervjuat svenska UFO-forskare, låtit allmänheten berätta om egna upplevelser m.m.. Sydöstra Sveriges Dagblad har gjort en serie på fyra avsnitt om UFO. Smålands Dagblad i Nässjö har publicerat en artikel av Thor-Leif Danielsson, Huskvarna.

Bland andra svenska tidningar som publicerat eller kommer att publicera UFO-material återfinns Bergslagsposten i Lindesberg och Helsingborgs Dagblad. Teknik för Alla publicerar en UFO-artikel av Stig Aggestad, Eskilstuna med utgivningsdatum den 17 juni.

Stig Aggestad har läst astronomen Åke Wallenqvists nya bok MARS - DEN GÅTFULLA PLANETEN och påpekar att Mars den 10 augusti kommer att vara knappt 56 milj. mil från jorden och att man då ev. kan vänta sig ökad observationsfrekvens.

RAPPORTNYTT

- Svenska UFO-observationer -

FOTOGRAFERADE ETT FLYGANDE TEFAT

Tidningarna i västra Småland har den sista tiden publicerat ett stort antal observationer. De flesta av dessa har inträffat i slutet av april och början av maj. Den kanske intressantaste av dessa rapporter är 25-årige Lars Thörns observation den 6 maj, då han även lyckades ta två fotografier av föremålet med sin 16 mm Minolta. UFO-Motala bad herr Thörn lämna en redogörelse för händelsen. Den publiceras här nedan och har i de fall det ansetts motiverat kompletterats med data från andra källor.

"Klockan var omkring 10 på förmiddagen, torsdagen den 6/5. Jag färdades på en av de många små vägarna som går fram över Skillingaryds skjutfält. På mopeden hade jag min 4-årige son Stefan. Det är en solig dag med klarblå himmel. Jag åker i nordlig riktning, svänger av åt öster och kommer in på Axel Ros väg.

"Då med ens ser jag hur det blänker till ett stycke upp på himlen. Jag fortsätter vägen fram ännu ett stycke medan jag håller föremålet i blickfånget. Det kommer sakta sjunkande från nordost snett mot mig.

"En bit längre fram stannar jag mitt fordon. Ur fickan tar jag fram min miniatyrkamera som jag gör klar, samtidigt som jag skyndar upp för en bergssluttning. Föremålet är nu bara cirka 150-250 m från mig. Jag stannar till och försöker fånga föremålet i kamerans sökare. Jag avstår dock från att trycka av eftersom föremålet just då passerar bakom några skymmande träd.

RAPPORTNYTT

"Några sekunder senare är föremålet åter synligt. Det stannar upp och står helt stilla i luften. Jag får då tillfälle att ta två bilder med min kamera. Efter cirka en minuts stillastående med undantag för obetydligt små, vaggande rörelser, sätter farkosten sig i rörelse och försvinner mot söder. Hastigheten är då efter min uppskattning att jämföra med J 35 Draken. Detta i jämförelse med föremålets lugna inflygning över området, då hastigheten rörde sig kring ett sportplans prestanda.

"Vidare kunde jag iaktta att precis efter det farkosten stannat, uppträdde runt den en ring, som till färgen var rosa med en brytning i violett i inner- och ytterkanten. När sedan farkosten satte sig i rörelse upplöstes ringen i en gråaktig rök, som skingrades för vinden.

Jag uppfattade även ett lätt vinande ljud under den minut farkosten stod stilla. Detta varade några sekunder och återkom med intervaller på 8-12 sek.

"Vidare kunde jag urskilja vertikala konturer som skiftade i rött strax under kupolen på tefatets översida. Runt ytterringen löpte ett grönt band som täckte 50 % av ringens höjd. På undersidan syntes i centrum en röd cirkel.

"Farkostens storlek har jag kommit fram till skulle vara cirka 12 m i diameter och 4 m i höjd, efter att noggrant ha gått igenom mitt material. Efter så nära kontakt med en högtstående civilisation som jag nu fått, är jag glad att kunna föra fram detta till så många som möjligt. Jag vill till sist tacka mina vänner Erik och Anders Wahlström för deras arbete och hjälp jag fått med fallet.

Lars Thörn
Skillingaryd

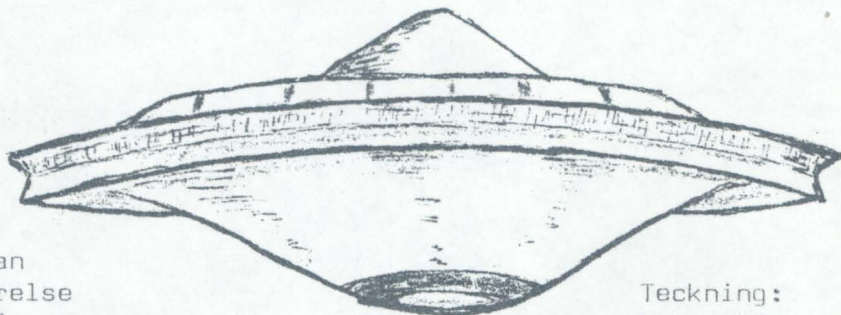
ÅSENHÖGA-OBSERVATIONEN

Valborgsmässoafton (den 30/4) 1971 gjordes en intressant UFO-observation i Åsenhög, Gnosjö (Småland). Observatörer var fabrikör Hugo Abrahamsson (50) och dennes barn Eva (9) och Sven (19), samtliga bosatta i Lillhaga, Åsenhög. Herr Carl-Erik Törnqvist, Anderstorp har besökt familjen och lämnat följande rapport till UFO-Sverige:

Hugo Abrahamsson verkade vara en objektiv och sansad person. Han började med att berätta att ifrågavarande händelse var en oförglömlig upplevelse.

Det var på valborgsmässoafton omkr kl 19.45 som A och hans familj satt samlad och tittade på TV. A och hans dotter fick se "föremålet" samtidigt. Det kom farande på låg höjd (uppskattningsvis 15-20 m över markytan) på ett avstånd av 100 m. Siffran 100 m anger det tillfälle då "föremålet" var som närmast. Kursen var ungefär syd-nordlig och hastigheten hos "föremålet" uppskattar A till omkring 80 km/tim. Den tid som A och övriga familjemedlemmar observerade "föremålet" uppskattar A till omkring 10 sekunder.

A beskriver föremålet som en rund skiva, i storlek omkring 10 m i diameter. Undersidan verkade att vara flat under det att översidans konturer svagt sluttade uppåt och kulminerade i en mindre "puckel" eller "kupol" (se A:s teckning).

Teckning:
Lars Thörn

RAPPORTNYTT

Höjden från "kupolens" överkant till farkostens nedre kant uppskattar A till ca 1,5 m. Man kunde (inomhus) inte uppfatta något ljud under den tid iakttagelsen varade. "Föremålets" färg beskriver A som "kallvalsad, något oxiderad järnplåt".

Från "kupolens" överkant utgick det enligt A ett ljusfenomen som påminde om en strålkastarkägla. Detta ljus var rörligt. (I UFO-Sveriges frågeformulär uppger A att detta ljus roterade med ett varv på 10 sek och klart belyste kupolens översida - Red.anm.) Att märka är att det var ljuset från denna "strålkastare" som man först observerade. Från själva "föremålet" utgick däremot inget ljus.

Från "föremålets" ytterkanter tyckte sig A uppfatta små "eld-puffar" på ett inbördes avstånd av ca 80 cm. Dessa "puffar" observerades med jämna mellanrum och A uppskattar deras antal till ungefär 8-10 under den tid som iakttagelsen varade. "Puffarna" utgick i rät vinkel från "föremålets" undersida.

"Föremålets" ställning i luften beskriver A som en "upp-och-nedvänd desserttallrik" med omkring 45 graders lutning och dess främre undre del i flygriktningen.

A säger att han, såväl som övriga familjemedlemmar upplevde "en underlig och svårförklarlig sinnesstämning" efter iakttagelsen och denna känsla berodde inte på skrämsel eller rädsla. A omtalar även att han varken före eller efter iakttagelsen kunde märka några bild- eller ljudstörningar på TV:n. A har efter händelsen genomsökt terrängen över vilken "föremålet" passerade, men har inte kunnat märka något ovanligt.

Carl-Erik Törnqvist
Anderstorp

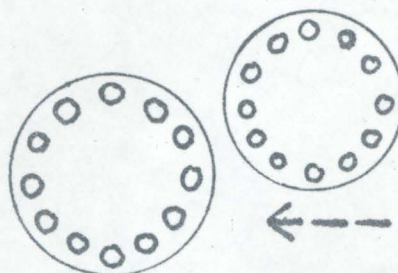
MULLSJÖ-OBSERVATIONEN

Genom kontakter med fru Majken Enghed i Mullsjö har vi kunnat sammanställa följande rapport om den observation hon gjorde natten till den 9 maj.

Fru Enghed var omkring kl 00.45 på natten i köket i sitt hem ifärd med att, som hon säger, "värma mjölk till ett sjukt barn". Hon stod intill spisen och tittade ut över Mullsjö-sjön genom ett stort fönster:

Jag var varken trött eller sömning. Jag stod där och beundrade den vackra månskensnatten, då jag såg ett ljus i skögsbrynet i väster, som jag först trodde var ett flygplan. Allteftersom det närmade sig kunde jag urskilja två föremål mycket tydligt.

Det mindre föremålet tycktes mej ligga bakom det större, alltså på större avstånd. Jämfört med föremål på armlängds avstånd var det närmsta föremålet som en 1-krona och det andra som en 50-öring. Enligt samma principer tror jag att avståndet mellan de två föremålen var som en ärtä. Avståndet mellan dem var hela tiden det samma.

Det större föremålet var orange, det mindre ljusgrönt. Föremålen ändrade ej färg. Dock fanns på dem "gluggar" (se fru E:s teckning) där ljuset var starkare än på övriga delar av föremålen. Föremålen utstrålade inte ljus utan var upplysta. Som jämförelse kan jag tänka mig en buss med något mycket genomskinligt material som lystes upp inifrån. Föremålens konturer var skarpa.

De föreföll mig vara platta, runda skivor. De förflyttade sig lugnt och stilla, liksom svävade fram. De försvann mot söder där en hushävel skymde sikten. Jag såg dem i cirka 4 minuter och hörde då inget ljud från dem."

Vid tillfället rädde kyligt, vindstilla väder med månljus.

Anders Liljegren

RAPPORTNYTT

SERIE AV OBSERVATIONER I KOPPARBERG DEN 25 APRIL

Natten till den 25 april, vid ett-tiden på natten, iakttog ett större antal personer UFO-fenomen i trakterna mellan Bångbro och Ludvika. Antalet vittnen torde kunna uppskattas till 15-20 - de flesta ungdomar.

Karin Andersson i Snöån utanför Ludvika var vid halv ett-tiden ute för att rasta hunden och upptäckte då "en stor diskus" som utstrålade ett blålila sken. Dess kanter var svagt diffusa. Karin Andersson iakttog föremålet i drygt en halv timma och det stod stilla hela tiden. (1)

Jan Karlsson (14) och Bengt Pettersson (13) från Ljusnarsberg hade varit ute tillsammans. De var nästan framme vid Bengts hem vid landsvägen mellan Ställdalen och Älvhöjden, då de fick syn på en diskus som svävade till synes orörligt omedelbart över trädtopparna. Den spred ett starkt, ljuslila sken. När pojkarna kom närmare började föremålet röra sig i sidled. Pojkarnas skrik på gårdsplanen väckte Bengts mormor som även hon såg det lila skenet. (2)

Reino Kiuru (20 år) från Ställdalen och sällskapet i hans bil var på väg hem från en danstillställning i Bångbro. De och passagerarna i minst tre andra bilar såg även de det lilafärgade fenomenet. Margareta Andersson från Ställberg var den som såg fenomenet först och pekade ut det för de andra.

Det var ett ovalt, klart lysande föremål som låg stilla i nordlig riktning över sjön Björken. Kiuru säger att dess konturer var suddiga. Relativ storlek: som tennisboll på en armlängd. När fenomenet iaktogs mellan Bångbro och Ställdalen tycktes det befinna sig på en höjd av 30-40⁰ över horisonten. När man sedan passerat Ställdalen och färdades mot Ställberg skymdes föremålet av skogen och kunde ej ses mera. Observationstid: omkring 01.30 till 02.00. (3 & 4).

Även i Stråssa iaktogs ett märkligt ljussken vid samma tidpunkt av en stråssabo och dennes son. Det tycktes vara som "ett tiotal månar" i storlek och syntes mot Kopparberg-hållet. (4).

G.F. (19 år), som vill vara anonym, och hans fästmo M.J. färdades även de i det aktuella området. Klockan var ungefär 01.15. G.F. berättar:

"Det var när vi kom förbi Nytorp som vi såg någonting inne i skogen som lyste fosforgrönt. Sedan kom det ganska nära oss..jag skulle tippa 2 à 300 meter in i skogen. Föremålet var ovalt och lyste ljusgrönt/forforgrönt.

"Föremålet låg på vänster sida om oss. När vi kom till Högfors bruk gick det förbi oss, ut i en cirkel över vägen och kom sedan emot oss, rakt mot bilen. Det fortsatte på kurs mot oss ända tills det kom en mötande bil. Då försvann det. Lika snabbt som när en lampa släcks. Det kan inte ha varit mer än hundra meter från oss vid detta tillfälle.

"Föremålet återkom sedan bilen passerat. När vi kom till Silverhöjden så stannade jag bilen. Jag stängde aldrig av motorn för det fick jag inte för min fästmo, som var livrädd. När jag stannade så stannade föremålet också. Vid detta tillfälle var det ganska långt borta.

"Strax före Grängesberg gjorde föremålet en liknande manöver som förut och gick emot bilen. Även denna gång kom en mötande bilist, varför det försvann. När vi kom till Grängesberg såg vi inte föremålet, men då vi passerat igenom, så var det återigen med oss. När vi kom till Ludvika där min fästmo bor, stod det ännu kvar på himlen, ganska långt borta och blev mindre och mindre.

"Det tar en halvtimma att åka upp till Ludvika och föremålet var med oss hela tiden." (3, 4 & 5)

- Källor: (1) Bergslagsposten den 29.4.71.
 (2) " " den 28.4.71.
 (3) ifyllt rapportformulär.
 (4) Bergslagsposten den 30.4.71.
 (5) Telefonintervju.

GALAKTISK DX-ING

Vad döljer sig bakom W3?... Olycksbådande signaler från universum, upptäckandet av nya radiokällor?

Sedan är tillbaka finner vi mer eller mindre trovärdiga meddelanden på detta tema i våra massmedier. Ofta ställs också frågan: "Finns det intelligenta, tekniskt högt utvecklade civilisationer på andra planeter i andra solsystem? Och om så är fallet, kommer de uppfångade signalerna från konstlade radiokällor, eller ej?"

Fysikern Alan Barret från MIT i Massachusetts har - enligt en artikel i DDR:s största dagliga tidning Neues Deutschland - offentliggjort att han upptäckt en intressant 18-centimeter-radiokälla i Vintergatan, som med största sannolikhet måste vara utrustad med särskilt prestationsdugliga MASERn, alltså med konstlad och radioförstärkande apparatur. Då denna radiokälla sänder i direkt närhet av mycket varma stjärnor och därvid "överlönar" den naturliga stjärnstrålningen i närmaste omgivningen, kommer icke en naturlig radiokälla i fråga. Härtill kommer, att de uppfångade vågorna motsvarar den kemiska hydroxylfrekvensen. För att åstadkomma en sådan intensiv strålning vore det nödvändigt med "oceaner" av dessa kemiska bildningar i kosmos.

Under tiden har man vid denna "konstlade radiokälla" upptäckt en hel rad så kallade "pulsallstrande" stjärnor, som man kallar "Pulsar" (dvs. pulserande). Om dessa radiokällor vet vi exakt, att de inte är konstlade. Till exempel "Pulsar CP 1919", som befinner sig 400 ljusår från jorden, sänder med en och en tredjedels sekunds avstånd konstanta radioimpulser. Än idag är mekanismen för denna strålning en gåta. Alla förklaringar - exempelvis starkt flutuerande magnetfält, rotationen och vibrationen hos extremt täta stjärnor, neutronstjärnor osv. - stöter emellertid på olösbara svårigheter och motsägelser. Till och med från de avlägsnaste objekten i världsalltet, från Quasaren, har radioimpulser uppfångats. Men några intelligenta informationer kunde inte upptäckas bland dessa radioimpulser.

För närvarande verkar det, som idén om "en interstellär förbindelse" - med undantag från exemplet med Alan Barret - endast är en dröm. Trots att mycket starka sändare också sänder CQ-signaler från vår jord till tänkbara "utomjordiska stationer" i ett kodifierat språk, det så kallade Lincos eller Lingua Cosmica, som endast utgår från att hur än långt utomjordiska varelsers länkande är utvecklat, så måste dessa varelser om de gör efterforskningar i tidigare tankesätt tänka logiskt eller icke-logiskt. Ett problem uppstår även i händelse av en ömsesidig kommunikation. Hur många hundra eller tusen år måste vi tålmodigt vänta på ett möjligt svar? Om vår information överhuvudtaget kunnat tränga så långt ut och uppfångas i världsalltet?

Ännu en dröm... vore det inte lönsammare att försöka uppfånga sådana högt utvecklade civilisationers interna radioförbindelser? Därtill hör ytterst komplicerade, känsliga mottagningsförfaranden. Kanske är månen den idealiska platsen för en motsvarande "skog" av antenner, eftersom den inte har någon atmosfär som absorberar radiovågor.

Härtill måste sägas, att tvivla på utomjordiska, högintelligenta väsen kan jämföras med antagandet, att jorden är solsystemets eller världsalltets centrum. Den så kallade Gren-Bank-katalogiseringen utgår från, att det bland vår galax' 30 miljarder stjärnor finns minst 16 miljarder planetsystem. Om man utesluter alla planeter som är obeboeliga av levande varelser, så återstår trots allt 180 miljarder planeter som kan hysa liv och utvecklade tekniska civilisationer. Vid användning av absoluta minimivärden i varje enskilt led resulterar de Gren-Bankska beräkningarna ändå till minimiantalet 40 och vid användning av motsvarande jämförelsetal på nutida insikter, till i bästa fall 50 miljoner galaktiska civilisationer som kan träda i radioförbindelse med oss... som kanske till och med väntar på detta...

Frågan är: kommer vi jordinnevännare att en gång lyckas med galaktisk DX-ing?

KRITISKT TÄNKANDE

AV JAAN NOOR

Kritiskt tänkande har blivit slagord i den moderna debatten. Den betydelse som det på senare tid tillmätts visar sig bl.a. i de ansträngningar som gjorts och som pågår för att detta helgdomspunna begrepp skall vinna allmän utbredning. Ett föredragsområde utgörs av undervisningsväsendet. Genom grundskole- och gymnasiereformerna infördes i läroplanerna bl.a. att skolans intentioner skall vara att fostra och utveckla eleverna till kritiskt tänkande. Reformisterna menar sig ha lämnat generöst utrymme för eleverna att ifrågasätta och diskutera det mesta.

De motiv som anförs går bl.a. ut på föreställningen om den kritiska analysen som en förutsättning för en fungerande demokrati. Den skall hindra uppkomsten av odemokratiska rörelser, stimulera debatten och vara en garant för en progressiv samhällsutveckling med målet inställt på det ideala samhället.

Men har man verkligen genom den kritiska analysen av samhällsfenomenen äntligen funnit formeln för en fullödig demokrati? Kommer det att utveckla den idealiska demokratiska människotypen med respekt och förståelse inför de flesta tankeyttringar? Befrämjar det heligt kritiska betraktelsesättet en friare åsiktsbildning och en större frigörelse från auktoriteterna?

Om svaren på dessa frågor är "ja", så skulle det bl.a. innebära att vi funnit ett revolutionerande medel för att skapa mera aktiva, produktiva relationer mellan likvärdiga individer, något som vi saknar alltför mycket i dagens västerländska samhälle. Vår syn på verkligheten inom alla områden skulle kunna gå mot allt större fulländning.

Att rättvist bedöma effekterna av det kritiska tänkandet måste anses som ett omöjligt företag. Man kan emellertid urskilja vissa faktorer som talar för att det finns flera praktiska begränsningar för att effekterna skall kunna bli av verklig betydelse. Kanske har de teoretiska resultaten överdrivits så att man i många fall kan urskilja rent motsatta effekter än de avsedda. Det som bestämmer vår bedömning till de företeelser vi konfronteras med är vårt sätt att tänka. Varje individ utvecklar sitt speciella tankesystem. System är tänkandets orienteringssätt. Fakta är i stort sett värdelösa om de inte kan inpassas i ett sammanhang.

Ett tankesystem kan delas upp i två beståndsdelar, nämligen kunskap (förmodad) och värderingar. En strikt gränsdragning däremellan blir ytterst sett godtycklig. Varje värdering grundar sig på (förmodad) kunskap om ett förhållande. Kunskap kan definieras som allt sådant varom råder en, åtminstone i det närmaste, fullständig enighet. Detta må gälla inom vilket område som helst. Att jorden är rund betraktas idag allmänt som kunskap. Att det fortfarande lär existera människor i den upplysta västvärlden som med övertygelse framhåller att jorden är platt kan i detta sammanhang lämnas obeaktat. Följaktligen är allt som inte kan hänföras till kunskap detsamma som värderingar, dvs. ett förhållande varom råder skilda uppfattningar. De tydligast urskiljbara värderingarna är de religiösa, filosofiska och politiska rörelser som under skilda tider övat inflytande på vårt tänkande.

Individuella skillnader i fråga om tankesystem bestäms av omfång och karaktär av kunskap resp. värderingar. En del människor får tillfälle att tillägna sig mycket kunskap och somliga människor är mer benägna än andra att tycka och tro om olika förhållanden. Detta kan ge intrycket av ett för individen fritt tankesystem (idésystem), ett system som han efter eget gottfinnande med utgångspunkt från sina personliga resurser kan modellera på ett nästan obegränsat sätt. Och det stämmer också så tillvida att alla har en reell inneboende möjlighet att skapa sitt fria, från omgivningen obundna system av idéer. Detta innebär i och för sig inte att individen fullständigt kan negligera begrepp och föreställningar som råder i tiden. Detta är orimligt och därtill omöjligt. Men dessa skall inte utöva makt på honom. Han skall således kunna pröva och omvärdera allt, både sådant som räknas till kunskap och de rena värderingarna. Han skall från nya utgångspunkter kunna belysa verkligheten även om det på något sätt skulle strida mot mäktiga gruppers föreställningar och intressen. Och det viktigaste av allt; han skall respekteras för sina funna erfarenheter så länge dessa inte efter noggrann, förutsättningslös prövning genom en oemotsäglich logik visar sig uppenbarligen felaktiga. Om alla dessa förutsättningar är uppfyllda, då är också tankefriheten reell och den kritiska analysens faktiska effektivitet skulle visa sig oemotsäglich.

Motsatsen till ett fritt idésystem utgörs av dogmatism. En vanlig föreställning är, att vi idag i stor utsträckning har frigjort oss från dogmernas frihetsinskränkande inflytande. Det finns emellertid åtskilligt som vittnar om motsatsen. Den marxistiska ideologin i dess olika kommunistiska tolkningar sätter mycket skarpa gränser i fråga om tanke- och åsiktsriktning. Makthavarna, eliten inom partiet, bestämmer här vad som kan tillåtas ingå i individens idévärld med utgångspunkt från vad som är bekvämt för systemet och därmed också helt naturligt den egna positionen. Kristendomens olika sekter och schatteringar har genom historiens lopp byggt upp en imponerande, inte desto mindre avskräckande, dogmatisk arsenal. I det sociala livet får populära, invanda och allomfattande föreställningar efterhand lätt karaktären av dogmer. Genom det vetenskapliga betraktelsesättet tror vi oss ha funnit ett instrument som fritt och rätt angriper och bedömer tillvarons problem. Detta kan i och för sig vara sant, men vetenskapens historia, här liktydigt med vetenskapsmännens historia, vittnar i många fall om motsatsen.

Följden blir att det inom dagens demokratiska samhälle existerar i det närmaste lika effektiva spärrar, om än mindre motbjudande, för en i kvalificerad mening fri åsiktsbildning som ett diktatoriskt dekret. Med det betydande inflytande på det totala mänskliga tänkandet som dessa olika former av dogmatiska föreställningar har och har haft, visar det sig att det verkliga utrymmet för idébildning är begränsat på de flesta fronter; detta vare sig vi är medvetna om det eller inte. Även där inte några klart framträdande dogmer står i vägen begränsas rörligheten på annat sätt. Det kallas ibland "sunt förnuft".

Det finns i själva verket inte särskilt många tillflyktsorter för tanken. Åtminstone inte så länge man vill hålla sig inom vad som allmänt räknas som acceptabla eller normalt. Och sådana gränser finns och detta faktum gör att de flesta aldrig får en chans att överträda dem. Många lyckas aldrig bli objektivt medvetna vare sig om gränsernas existens eller ännu mindre möjligheten av att det kan finnas något utanför dessa. Om avvikelser från de etablerade idériktningarna blir för stora är omgivningen inte sen att inträda med sanktioner för att omintetgöra den desorientering som anses föreligga. Vare sig vi vill eller inte, om vi är medvetna eller omedvetna om det, befinner vi oss inspärrade i ett normkonstruerat, samhällsanpassat tankesystem.

Många inbillar sig att vårt frisynta demokratiska system lämnar vägen öppen för individualistiska utformade tankesystem, att kunskaper och åsikter har fri grogrund med det naturliga undantaget för allt sådant som klart stör de demokratiska värdena. I praktiken visar det sig emellertid att det endast existerar några få mer eller mindre väletablerade vägar. Och ofta finns inte heller dem emellan några drastiska väsensskillnader fastän man gärna vill förstora upp olikheterna till viktiga principiella ställningstaganden för det ena eller andra.

Inom vilket problemområde som helst är de dominerande föreställningarna normgivande. Att en uppfattning omfattas av många människor tas som en bekräftelse för dess kvalifikationer. Speciellt snäv blir gränsen för avvikelse inom områden för vetenskapligt kunnande. Här är det mesta absoluta fastslagna sanningar, åtminstone blir de praktiskt betraktade som sådana, och är tabu för okonventionella ifrågasättanden och omvärderingar. Så länge avstegen inte är större än att de kan förstås utifrån rådande kunskaps- och värderingssystem, så länge dessa inte utsätts för omvälvande omstruktureringar, då talar man om en "stimulerande debatt" och om en "fortskridande utveckling". I själva verket är vad som sker ofta inte annat än en konsolidering och förstärkning av rådande tankesystem. Dess karaktär förändras mycket sakta då verkligt radikala nytänkanden i de flesta fall har mycket svårt att slå igenom. De förändringar som ändå kommit till stånd har snarare framtvungats ur yttre historiskt - sociala omvandlingsprocesser än såsom en produkt av mänsklig tankeutveckling.

Varje tid, varje kultur har sitt speciella tankesystem med vissa gemensamma grunddrag. Varje individ fostras från födelsen in i tidens symbol- och begreppsvärld, lär sig rådande värderingar, de tankebanor som redan är uppbrutna, och utgår från dem i sina iakttagelser av omvärlden. Allt detta fungerar som ett filter genom vilket individen strukturerar sina intryck. Hur perfekt detta "filter" i verkligheten är kan vi aldrig nå en föreställning om, helt enkelt därför att man måste utgå från att vår kunskap om den totala verkligheten är mycket begränsad. Denna ofullständighet bevisas för övrigt av att vårt "filter" genom tidernas lopp genom-

gått genomgripande förändringar och att det skiljer sig avsevärt mellan olika kulturer i vår egen tid. Fastän västerlandet anser sig besitta den genom alla tider mest utvecklade, objektiva verklighetsuppfattningen, är det ändå oundvikligt att man både nu och i framtiden kommer att få ändra och lägga till i fråga om våra tankepositioner.

När det gäller utformningen av nya idéer sker detta i anslutning till och med hjälp av rådande idésystem. Resultatet blir oftast en idéanpassning, en censurering av den föreställningsvärld ur vilken idén har fötts. I dessa fall, då det inte är fråga om några egentliga motsättningar till gällande tankesystem, kommer idéerna smidigt att upptas och accepteras. Men det finns också som bekant exempel på det motsatta. Dessa utgörs av sådana idéer som i något avseende faller utanför den gängse ramen. Ju mer en idé strider mot det "normala", desto svårare har den att vinna gehör.

Den moderna vetenskapen intar idag en särställning. Vetenskaplighet aktas och värderas i alla sammanhang, vetenskapsmannens auktoritet står högt i kurs. Vetenskapliga landvinningar har medfört djupgående förändringar av vårt samhällsliv. Det vetenskapliga tänkandet har helt följdriktigt haft en mycket långtgående inverkan på vår verklighetsuppfattning. Vetenskapliga "fakta" har blivit en bekväm tillflyktsort i vårt förvirrade, komplicerade tidevarv. Här gäller allting som någonting absolut och fast, besvärande diskussion är överflödig. De argument som inleds med t.ex. "strikt vetenskapligt sett" eller "utifrån de vetenskapliga lagarna", är imponerande och betraktas som oemotsägliga. Några få oppositionella har i motsats till detta utvecklat en "lag" som i fråga om en ny upptäckt anar en hög korrelation mellan styrkan av kritiken och upptäckstens betydelse. Kan det ligga någonting i detta? Under alla omständigheter finns det skäl att särskilt betrakta vetenskapens sätt att fungera i sådana sammanhang.

En vetenskapsman måste alltid vara "vetenskaplig". Man har ställt upp vissa specifika normer för vad som menas med "vetenskaplighet" och allt som faller utanför detta är av noll och intet värde, rena bedrägeriet. Såvitt jag förstått det hela riktigt består "vetenskapligheteten" däri, att man strikt tillämpar vissa metoder i en fastställd ordning genom alla stadier av forskningen. Vidare innebär det i praktiken att man skall ha absolut tilltro till de vetenskapliga lagarna och man skall ha respekt och förtroende inför den praktiskt tillämpade vetenskapen utan alltför stora avvikelser från de linjer de för dagen bedrivs.

Den vetenskapliga metoden, som idag är allmän praxis, kan vara ett välanpassat instrument för att vinna kunskap om den fysiskt materiella världen. Men ifråga om överfysiska problem blir det genast besvärligare. Vad gör man då? Ett alternativ är att erkänna begränsningarna i dagens vetenskapliga tradition. Ett annat, vilket tydligen varit mera attraktivt, är att helt enkelt förneka existensen av den verklighet som tycks vara oantastlig för en konventionell vetenskaplig prövning. Det senare gäller inte bara för icke-fysiska verklighetsaspekter utan för allt som enligt gällande "vetenskaplighet" ter sig främmande och osannolikt. Någon smolk i den vetenskapliga bägaren kan inte tolereras, ty vetenskapen både tror om sig själv och uppfattas av folk i allmänhet att vara en privilegierad innehavare och sökare av sann kunskap, dessutom med ensamrätt. Vad finns det då för rimlig anledning att befatta sig med sådant som inte kan existera innanför denna "kunskapens" världsbild. De forskare som har intresse av att stanna kvar inom den respektabla kretsen, som värderar den ställning och de förmåner som följer på en fin karriär, som vill påräkna sig stöd och respekt från institutionerna, han torde smidigast uppnå dessa mål genom att hålla sig inom någorlunda bekväm närhet till de etablerade systemen. (För den som närmare vill studera vad som kan inträffa för icke-konformisten vill jag rekommendera boken THX av doktor Elis Sandberg.)

Hela denna bild är enligt min mening ett tydligt tecken på, att vår vetenskap i stora delar är auktoritär och intolerant. Det försvar den hittills med framgång har åberopat är vid närmare granskning dessutom helt ologiska. Vetenskap grundar sig på hypoteser och teorier om vår verklighet. Men dessa, har historien utvisat, äger knappast några större utsikter att bli ständigt bestående. Man stöder sig på naturlagar. Men hur kan man med säkerhet fastslå vad som strider och inte strider mot dessa lagar? I så fall följer ju, att vetenskapen i självgod beundran också anser sig ha utforskat alla naturlagar. Att detta skulle vara fallet förefaller långt

ifrån sannolikt. Och att, som så ofta sker, utan undersökning förkasta det skenbart osannolika och främmande (dit har varje revolutionerande idé hört) bara för att det inte passar in i det etablerade tankesystemet innebär ju i så fall också, att man betraktar detta tankesystem som ett naturens fullbordade verk med alla verklighetsfakta perfekt instrukturerade. Samtidigt smickrar man sig med det vetenskapliga betraktelsesättet som ett odogmatiskt, förutsättningslöst och fritt sätt att angripa problemen. Om en i kvalificerad mening kritisk analys vore faktiskt förekommande inom vetenskapen är jag övertygad om att vi också hade haft större utsikter att vidga vårt vetande. En kritisk analys skulle här bl.a. innebära att aldrig låsa sig fast vid något, att ständigt ompröva, att söka nya, oprövade och okonventionella angreppsvinklar på problemen. Vår kunskap om verkligheten, måste vi utgå från, kan aldrig bli fullständig och perfekt. Därför gäller det att aldrig avvisa något enda uppslag. Vi vet för lite för att ha råd att mista minsta utsikt att vidga vårt vetande.

I detta sammanhang finns det skäl att erinra om några ord av från vår tids störste vetenskapsman, Albert Einstein. Han lär en gång ha tillfrågats om hur det går till att göra en vetenskaplig upptäckt varpå han svarade: "Alla säger att någonting är omöjligt och låter sig nöja med detta. Men så kommer en orädd forskare som utan att bry sig om vad andra säger griper sig an uppgiften. Han kommer att göra upptäckten." Var finns dagens "orädda" inom vetenskaperna?

Einstein var otvivelaktigt ett stort geni. I anslutning till det ovan refererade skulle man kunna definiera genialiteten såsom förmågan att tänka utöver "normala" gränser, dvs. att i sina resonemang kunna frigöra sig från begränsningar i den rådande tankestrukturen. I samma andetag kan man också ta upp den högt värderade och eftersträlvade egenskapen "intelligens". Psykologerna har inte lyckats komma längre i en praktiskt definition av detta begrepp än att det är detsamma som det som mäts med intelligenstest. Därav har på senare tid följt, framförallt i USA, en verklig högkonjunktur för framställare av olika slags test. En hög testkvot tros garantera framgång. Att kunna visa upp en IQ=135 smäller lika högt numera i statuskretsar som att susa fram i en flott, dyr bil av senaste modell. Dessa former av test har fått stor praktisk betydelse som urvalsinstrument i alla möjliga sammanhang. Många människors livssituation har hängt på hur många poäng de lyckats skrapa ihop på dessa test.

Men vad mäter de vanligast förekommande intelligenstesten? Jo, det "normala" sättet att tänka, det s.k. sunda förnuftet. För att få hög poäng måste man tänka utifrån det etablerade tankesystemet. Den som har samma värderingar som testkonstruktörerna, den som definierar begreppen såsom den ledande gruppen, kommer således att betraktas som intelligent. Hur välmotiverat och logiskt ett svar än må vara, men där man utgått från andra tankepositioner än de som enligt testkonstruktören räknas som relevanta och därmed intelligenta, så ger de inga poäng. Intelligenstestens (dolda) funktion och de som enligt dessa kommer att klassificeras som intelligenta kommer således bli att praktiskt likrikta tänkandet. Man hänvisar till det "sunda förnuftet" ifall en människa på allvar ifrågasätter den rådande strukturen.

Vad är det då som ligger bakom människans segslitna tilltro till sin version av i tiden rådande idévärld? Varför är man så noga med att stöta bort allt sådant som kan tänkas grunla de tidigare tankepositionerna? Ett psykologiskt faktum är, att man har betydligt lättare att uppmärksamma, lära in och minnas sådant som överensstämmer med de egna tankebanorna.

De flesta iakttagare med någorlunda psykologisk intuition är väl ense om att förklaringen står att finna i människans behov av lugn och trygghet, av en någorlunda tillgodosedd kontinuitet i de bestående värdena. Psykologen och filosofen Erich Fromm går kanske djupare än någon annan och utgår i sitt resonemang från begreppet "särskildhet". Med särskildhet menas människans medvetenhet om att vara fullständigt skild från allt annat i sin omgivning. Denna känsla av att vara fristående, ett absolut unikum, leder också till känslan av att vara fullständigt ensam och övergiven, hjälplöst utlämnad åt de krafter som styr natur och samhälle. Särskildhetens hjälplöshet leder till att man är ur stånd att få ordentligt grepp om världen, tingen, människorna. Världen kan göra intrång utan att man kan sätta sig till motvärn. Detta leder till intensiv ångest. Människans särskilda, mikrokosmiska tillvaro blir till ett outhärdligt fängelse. Därför strävar människan efter att

74
befria sig ur sitt fängelse, att komma över sin särskildhet genom att söka kontakter utåt, på något sätt ty sig till andra människor och till världen utanför fängelset. I det moderna västerländska samhället är anslutning till en grupp det normala sättet att komma till rätta med särskildhetskänslan. Fromm säger om detta: "Genom denna process utplånas efterhand alla individuella särdrag, och individen knyts samtidigt allt fastare till hjorden. Om jag är lik alla andra, om jag inte har några tankar och känslor som gör mig annorlunda, om mina vanor, kläder och åsikter visar samma mönster som gruppen, är jag trygg och behöver inte mer frukta att bli lämnad ensam. I diktaturstaterna går man fram med hotelser och terror för att tvinga fram denna konformitet; i de demokratiska länderna går man fram med suggestion och propaganda. En stor skillnad finns trots allt mellan systemen. I demokratierna är en avvikelse från de fastslagna mallen åtminstone teoretiskt tänkbar och den saknas inte ens helt och hållet i praktiken. I de totalitära staterna är det på sin höjd en handfull hjältar som vågar visa öppet trots. Men det hindrar inte att också de demokratiska samhällena erbjuder bilden av en ytterligt långtgående konformitet. Anledningen är att ett svar helt enkelt måste ges på mänsklighetens förtvivlade bön om förening med någonting utanför henne själv, och i brist på annat väljer man att förena sig med hjorden. För att riktigt kunna förstå makten hos denna fruktan, fruktan att vara annorlunda, fruktan att avlägsna sig om det så bara vore ett par steg från hjorden, måste man ha klart för sig hur livsviktigt det är för en människa att undvika att hamna i särskildhet. Ibland händer det att denna fruktan för bristande konformitet rationaliseras som fruktan för de reella faror som kan drabba icke-konformisten. Men folk önskar faktiskt vara som alla andra i långt högre grad än de är tvungna till, åtminstone i våra västliga demokratier.

De flesta människor är inte ens medvetna om sitt behov att viljelöst ledas. De lever i den lyckliga föreställningen att det är sina egna böjelser och idéer de följer, att de är individualister, att de alldeles själva kommit fram till sin uppfattning som händelsevis råkar sammanfalla med majoritetens. Men eftersom det trots allt kan behövas en smula svängrum för individen, tillfredställer man sina behov i den vägen genom att unna sig smärre friheter. Monogrammet på handväskan, namnskylten på dörren som talar om att det bor en bankkassör här, medlemsskapet i ett visst parti, klubbmärket på rockuppslaget - allt detta skall föreställa individuella särdrag. Ett slagord som den kommersiella reklamens "den är annorlunda" är symptomatiskt för detta rörande behov av individuell differentiering - medan i realiteten just ingenting finns kvar". (Erich Fromm ur "Kärlekens Konst").

Av denna talande beskrivning följer att människan i grunden egentligen inte har förmåga att uppträda demokratiskt självständigt i egentlig mening utan i stället i högsta grad är lättorienterad åt auktoritativa tankeriktningar. Åtminstone tycks inte förhållandena hittills ha medgett människans befrielse från någon form av auktoritär styrning. Man vill ty sig till något absolut fastslaget, till något allmänt och bestående. Det känns tryggt så. Alltför långtgående diskussioner tål man helt enkelt inte. Människan är trög och vägrar lämna sina positioner om det innebär att det rubbar hennes system. I det politiska livet har den mänskliga egoismen och maktbegäret i kombination med mekanismerna för särskildhetens utplånande, visat flerfaldiga groteska prov på hur instabila, osäkra förhållanden lett till ohämmat lösgörande av människans auktoritära behov. Innebär då detta en dödsdom över det kritiska tänkandet? Är det kritiska tänkandet ett instrument utan reella praktiska förutsättningar? Är det i princip bara fråga om en psykologisk rationalisering för att invägga oss i en föreställning av oinskränkt frihet? I och för sig behöver det inte förhålla sig så. Det är nog en rättvis bedömning att konstatera att våra anpassningsramar på de flesta områden blivit något vidare, att vi idag har råd att vara lite mindre "normala" utan att för den skull råka ut för alltför obehagliga överraskningar. Men "frälsningen" genom det kritiska tänkandet är fortfarande mycket avlägsen. Detta beror nog inte så mycket på instrumentets svagheter i sig som på människans oförmåga att rätt bruka det. Man uppnår ett indirekt åsiktstyranni genom människans medvetna eller omedvetna konformitetsanpassning. I vilken utsträckning detta beror på psykologisk inläring och/eller en naturlig medfödd strävan ut ur "särskildheten" får var och en själv bedöma. Avvikelser bestraffas ofta genom okunnighetens intolerans och ingrodda fördomar. Det har tydligen inom de flesta livsområden utvecklats en inbyggd strävan att förkväva en alltför långtgående individualism. Detta står helt i motsats till kritiskt tänkande. I stället för att kunna bidra till att bryta upp nya perspektiv, blir detta i den ofullkomliga människans förfogande ett vapen för likriktning. Hela det problemområde som denna artikel behandlat kan man praktiskt studera bl.a. inom UFO. Alla som under någon tid ägnat ett öppet positivt intresse för UFO har kunnat erfara detta faktum.

INTRESSANT BOK!

JAGETS ELD

Av Denis Lindbohm

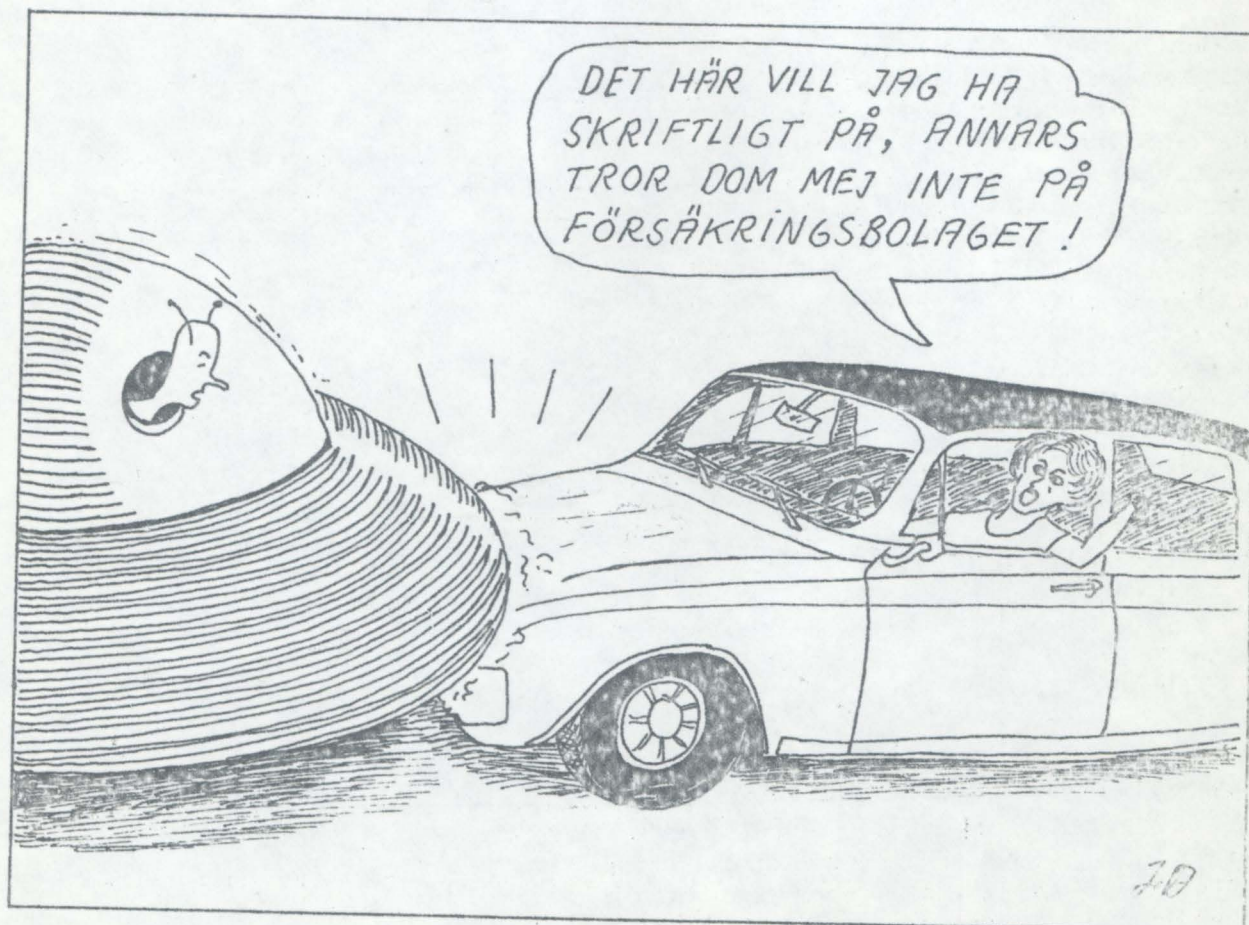
En välskriven, unik redogörelse för reinkarnationsminnen. Författaren säger: "Mitt jag är odödligt - och så är också Ditt - ty vi är alla lika, vi är kosmiska resenärer: världsalltet är vårt hem."

Lindbohm minns att han levt på andra planeter och även färdats i rymdfarkoster.

Pris inkl. moms 15:88 + porto

SÖKARENS FÖRLAG, Box 3063, 103 61 Stockholm 3
Tel. 08/69 60 27

/Denis Lindbohm medverkar även i tidskriften Sökaren
Provex. gratis/

LJUSFENOMENEN VID DALS-LÅNGED

Mystiska ljusfenomen har under flera månaders tid uppträtt över Dals-Långed. Någon förklaring har inte kunnat ges och fenomenen är intressanta, inte minst därför att de upprepas regelbundet. Hela bygden lär ha sett fenomenen. Björn Lyngfelt, Dan Fagrell och Gösta Bergström från UFO-Vänersborg for upp till platsen och tittade på fenomenen. I artikeln nedan redovisas UFO-Vänersborgs undersökning samt en del liknande fall från Norden.

Måndagen den 26 okt 1970 såg pensionären Eric Lennartsson från Ramdalen vid Dals-Långed fenomenet för första gången. Klockan var ca 2150 - 2200. Kvällen var mörk. Vindstill. Några stjärnor, men ingen måne. Ändå glittrade vattenytan på sjön Råvarpen intill gården med ett strålände och oförklarligt sken som måste komma ovanifrån. När Lennartsson tittade upp upptäckte han i öster en ljusröd "stjärna" på himlen, varifrån ljuset kom. Till att börja med trodde han att det kunde röra sig om en helikopter.

Lennartssons
teckning av
fenomenet den
26.10.70.

Fenomenet lyste i alla regnbågens färger med ett skimrande sken. Genom kikare såg det ut att vara stort som en fotboll. Det rörde sig långsamt över himlavalvet, men tog plötsligt ett språng åt vänster eller höger, uppåt eller neråt. På det fenomenet befann sig (någon närmare uppskattning av avståndet har Lennartsson ej kunnat ge) måste dessa "skutt" representera förflyttningar på åtskilliga kilometer och våldsamma accelerationer. Inget ljud hördes.

Herr Lennartsson, som är 65 år och numera uppbär pension från en tidigare anställning i USA, kallade på sin hustru Laura, brodern Johan, samt grannarna Agart och Astrid Johansson. Alla dessa iakttog sedan fenomenet. Eric

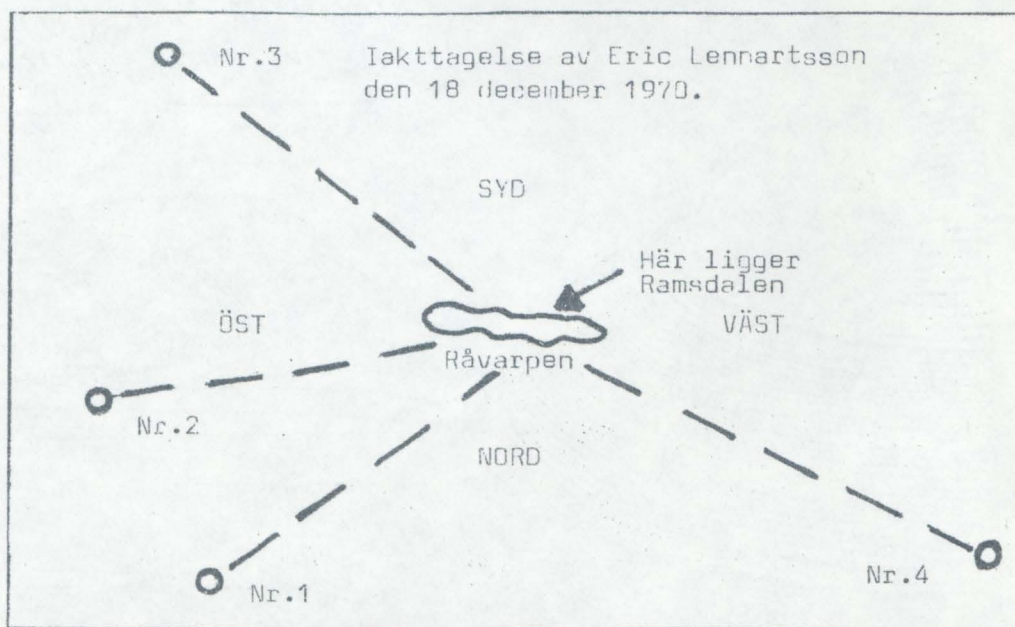
Lennartsson säger att det fortfarande fanns kvar då han gick och lade sig, kl. 23.30 på kvällen.

Detta fenomen har sedan dess utspelats varje dag det varit klart. Ibland har fenomenet varit mindre, ibland större i storlek, dock aldrig så stort som den 26.10. Lennartsson har senare upptäckt ytterligare tre liknande fenomen i olika väderstreck.

Det första syns en bit över horisonten när det börjar att skymma. Lennartsson har inte lyckats beräkna tidpunkten när det stiger över horisonten, på grund av fenomenets oberäkneliga rörelser. Detta "första" fenomen stiger dock alltid upp i NO.

Det andra fenomenet kommer upp omkring kl 20.00

i östlig riktning. Det tredje och fjärde kommer upp omkr kl 21.00 i sydost, resp. väst. Dessa fenomen kommer upp på exakt samma ställe och vid samma tidpunkt, oberoende av årstid och himlakropparnas rörelser. När man ser på dem genom en kikare ser man hur de skimrar i spektrats alla färger.

Björn Lyngfelt skriver vidare i sin rapport:

När jag, Dan Fagrell och Gösta Bergström kom dit syntes endast det första fenomenet. Bara några mycket ljusstarka stjärnor syntes vid den tidpunkten. Medan Lennartsson berättade, dök även det andra upp över horisonten. Vi jämförde dem med andra stjärnor och fann att de vid detta tillfälle inte var större än de allra största stjärnorna. De tog heller inte några större hopp utan förflyttade sig en smula från kursen ibland. De tycktes också vända och vrida sig. Det slog mig att de, frånsett färgen, uppförde sig som en solkatt på en vägg. Vi antog att regnbågsfärgerna berodde på något slags optiska, atmosfäriska villor. Vi lade märke till att en annan mycket lågt liggande stjärna, Betelgeuse i Orion, också tycktes skimra svagt, mest i rött och grönt.

Finskt ljusfenomen

Fenomen av den art som uppträtt vid Dals-Långed uppträder då och då, och är intressanta inte minst därför att de ger en möjlighet till förberedda observationer. Ett fenomen som uppträdde regelbundet på en plats i Finland har vi tidigare omnämnt i UFO-Information (5). Även om det i detta fall inte har samma karaktär som Dals-Långed-observationerna, kan det kanske vara värt att nämnas här. För nytillkomna läsare skall jag ge en kort resumé av notisen vi återgav:

Invånarna i Koivujärvi by i Kiuruvesi, Finland hade under ca ett års tid iakttagit ett ljusfenomen som ingen kunnat förklara. Det iaktogs i skogsbrynet nära markytan vid Männikkö gård. Det liknade neonfärgat ljus och kunde stå stilla upp till 3 timmar på samma plats. Observatorerna hade varit cirka 100 m från fenomenet.

För att få ytterligare detaljer skrev vi till ett av ögonvittnena, Juho Laukkanen, och fick bl.a. till svar (6) att "man" (Laukkanen uppger ej vem) hade funnit en förklaring till fenomenet. Enligt Laukkanen skulle fenomenet ha varit en reflex från en glödlampa eller ljuspunkt cirka 5 km därifrån, som använts mycket sällan. De detaljer vi fick från Laukkanen var knapphändiga. Då man närmade sig eller förflyttade sig i sidled i förhållande till fenomenet försvann det, uppgav han.

Detta senare faktum pekar naturligtvis i riktning mot en förklaring av speglings- eller hägringstyp, men det tycks ändå märkligt att detta skulle ske över så stort avstånd och "nära markytan, i ett skogsbryn" som det uppges i artikeln. Av Laukkanens brev att dömma verkar han själv inte att tro på just denna förklaring. Han ansåg dock att det ej kunde röra sig om en UFO. De detaljer vi fått gör det svårt att definitivt säga något om fenomenets art.

Svappavaara - en parallell

Svappavaara-trakten i Norrbotten hade 1963 påhälsning av liknande fenomen (7):

I norra Lappland har man på sista tiden observerat så underliga saker som hoppande stjärnor. En snickare och en skomakarefru såg den 18 jan en stjärna, vilken långsamt förflyttade sig över himlen. Plötsligt hoppade stjärnan till, som om den hängt i en tråd och någon ryckt i denna. Med svindlande fart gled den upp på himlen och stod sedan nästan stilla igen. Dessutom skiftade den ideligen färg från rött till blått till vitt. Observationen varade i en timme.

Strax efter kl 1700 nästa kväll, samlades skomakar- och snickarfamiljerna samt en hos skomakaren inneboende ungarl. Inalles var det sju stycken samlade på gårdsplanen. Även denna kväll sågs den rörliga stjärnan. Den hoppade och tog väldiga skutt i luften. Ungkarlen sade att den betedde sig som en "jo-jo".

Masspsykos är uteslutet då en annan person såg samma fenomen den 20 jan kl 0600 på morgonen. Han såg en stor stjärna i sydost. Plötsligt skuttade stjärnan till och beskrev en kantig cirkelrörelse över himlen. Stjärnan iaktogs till kl 0730 då den sjönk ned bortom berget i sydostlig riktning.

Flygvapnets "expert" på flygande tefat, kapten Goentorp, säger i en kommentar:

"Jag har en känsla av att det är Venus man sett i Svappavaara."

18

Av tidskriften "Tid och Rum" (8) framgick vidare att fenomenen setts tirvie, kväll efter kväll uppe i Svappavaara och verkligen rört sig från öster mot väster, ibland stannat upp, vänt och sedan flugit hit och dit.

Luftspeglingar eller vad?

Svårförklarliga fenomen av denna art kan synas vara ointressanta, men för studeras trots det. Och i dessa fall ges det en unik möjlighet att i gynnsamma fall studera fenomenen på platsen medan de pågår, något som UFO-forskare inte är bortskämda med!

Jag frågade Björn Lyngfelt, sedan jag fått hans rapport, vad han ansåg om luftspeglingsteorin i "fallet Dals-Långed":

"Jag har litet svårt att tänka mig möjligheten av ett luftspeglingsfenomen. Platsen ifråga ligger inne i en skog, ganska långt från Dals-Långeds neonljus. Dessutom borde väl dessa inte röra sig över himlavalvet och ändra storlek från natt till natt."

"På färden från Dals-Långed den 2.1.71 försökte vi hålla föremålen ifråga i sikte, men bara en halvmil från Lennartssons hem förlorade vi dem ur sikte och kunde inte lokalisera dem igen."

- - - - -
Vad är luftspeglingar (hägringar) och hur uppträder dessa? Jag är själv inte insatt på området, men enligt Condon-rapporten (9) kan bl.a. följande regler uppställas för fenomen av denna art och deras identifiering:

1. Optiska villor (brytningsfenomen) uppstår under kraftiga temperaturskillnader i atmosfären. De kan uppträda då markytan värms upp av solen eller under natten då kallluft passerar över en relativt varm yta, t.ex. en sjö. Fenomenen av detta slag uppstår framförallt lugna, vackra dagar med god horisontell sikt.
2. Den ljuskälla som speglas kan vara ett astronomiskt objekt, men också en ljuskälla på jorden eller i luften nära speglingspunkten. Ljuskällan måste alltid befinna sig i samma riktning (vertikalplan) som själva hägringen.
3. Hägringar uppträder alltid nära horisonten, sannolikt ej på avstånd som är större än 14° över horisonten. Sålunda är något som ses i zenit eller högt upp på himlen, ej att hänföra till optiska fenomen.
4. Klart färgade optiska villor i skalan rött-gult-grönt-blått kan under ovanliga förhållanden observeras vid soluppgång eller solnedgång, eller på natten då månen eller en planet (t.ex. Venus) stiger upp eller går ned.
5. En mindre, ljusstark spegling eller optisk villa kan ge intryck av att blinka, röra sig från en sida till en annan eller till och från observatören.

- - - - -
Om man jämför dessa data med Björn Lyngfelts redogörelse för observationen den 2.1.71 finner man en ganska god överensstämmelse. Jag kan själv inte sätta mig som domare över fenomenens art eftersom jag inte sett dem, men välkomnar gärna ev. kommentarer.

Anders Liljegren

KÄLLFÖRTECKNING:

- (1) Rapport om himlafenomenet i Dals-Långed av Björn Lyngfelt, UFO-Vänersborg.
- (2) Frågeformulär ifyllda av Eric Lennartsson den 18.11 resp. 20.12.70.
- (3) Bengtsfors-Tidningen/Dalslänningen den 17.11.70.
- (4) Arbetet den 22.1.71.
- (5) UFO-Information nr 9/1970, UFORAMA.
- (6) Förfrågan från J Heinonen, NUFOF den 29.11.70.
- (7) "Galax", nr 5/maj 1963, utgiven av Malmö Interplanetariska Sällskap.
- (8) "Tid och Rum", nr 5/april 1963, utgiven av Ifologiska Sällskapet, Sthlm.
- (9) Condon, Ed; Scientific Study of Unidentified Flying Objects, sid 650-653.

UFO-SUNDSVALL

UFO-Sundsvall har tagit som sin uppgift att intressera Norrland för UFO-problemet. De verkar för att nya UFO-grupper bildas i X-, Y- och Z-länen och man vidmakthåller sedan kontakten med grupperna och hjälper dem att få en god start. I det informationsblad som UFO-Sundsvall delar ut till sådana som intresserar sig för deras verksamhet, upplyser man vidare att man ämnar bevaka den lokala UFO-aktiviteten. Allmänhetens iakttagelser skall därvid bemötas seriöst. Man informerar om gruppen också genom annonsering, utdelning av flygblad, affischering m.m. Man vill på alla sätt fånga allmänhetens intresse så att fler och fler vill göra en insats i UFO-arbetet.

Medlemsavgiften i UFO-Sundsvall uppgår till 22 kronor årligen. Pengarna sätts in på postgiro för att man lättare skall kunna bokföra inkomster och utgifter. Dessa medel låter man helst ligga orörda för att kunna ha "en slant över" till annonsering, materialkostnader för UFO-RADEN, som är en intern tidskrift inom gruppen, osv. För de löpande utgifterna i form av porton, telefonsamtal, papperskostnader m.m. bidrar man i möjligaste mån ur egen kassa. Även här bokförs utläggerna för att man vid tillfälle skall kunna påvisa att man inte direkt tjänar ekonomiskt på denna verksamhet, om nu någon skulle komma på den idén!

UFO-Sundsvall har många aktiviteter och förmåner för medlemmarna på sitt program. Ett eget bibliotek finns iordningställt, som medlemmarna kan låna av mot erläggandet av en smärre avgift. Biblioteket består av de flesta UFO-böcker som utgivits på svenska och några årgångar av en del danska och engelska UFO-tidskrifter. Största mängden litteratur har en person i Sundsvallstrakten skänkt till föreningen. Boklistor kommer att tillsändas medlemmarna och lås kommer att ske under ungefär samma betingelser som på stadsbiblioteken, fast eventuellt också per post.

För att medlemmarna skall hållas informerade om UFO-observationer och annan UFO-aktivitet i området utger man ett internt informationsorgan, UFO-RADEN, vilket består av häftade, stencilerade blad. UFO-RADEN utkommer cirka en gång i månaden och man har hittills hunnit med två nummer.

Lika ofta utlyser man så kallade informationskvällar för medlemmarna, och man håller då till i Folkets Hus i Sundsvall. Ett eget bildarkiv, bestående av diabolbilder på UFOs m.m., håller på att iordningställas för detta ändamål. Till informationsträffarna tänker UFO-Sundsvall framöver skaffa olika föredragshållare, såsom syniker, lyssnare av anderöster på band, observatörer, astronomer o.dyl. Vid informationsmötet den femte maj närvarade ett 25-tal personer och då redogjordes för riksorganisationen och UFO-Sundsvalls verksamhet och framtidsplaner.

Med jämna mellanrum träffas medlemmarna under så kallade observationskvällar. Vad man är ute för att "observera" är naturligtvis UFOs. Hittills har sammankomsterna inte givit särskilt gott resultat, men man har fått en mängd erfarenhet om hur man bör vara rustad för att trivas en kväll i naturen.

Sune Sundberg, drifting. vid Aluminiumkompaniet, handhar organiserandet av observationskvällar vid fasta observationsplatser runt om i distriktet. Kvällen den 19 maj fanns t.ex. två grupper i Sundsvall, en i Härnösand och en i Örnsköldsvik på plats. Vid en UFO-undersökning går man metodiskt tillväga och försöker eliminera eventuella naturliga förklaringar genom att bl.a. ta kontakt med Meteorologiska och Hydrologiska Institutionen, Midlanda flygledning, Lv5 och Ka5 angående övningar m.m. Televerket får också en förfrågan om eventuella radio- och TV-störningar inrapporterats i samband med observationen.

UFO-Sundsvall "styrs" av sex personer. Man har fördelat de skilda uppgifterna inom föreningsarbetet så, att Tommy Jonsson står för kontakter med press och radio, korrespondens med UFO-grupper, medlemmar och utomstående intresserade; Loy Solli skickar ut frågeformulär, intervjuar och skriver ut rapporter i samband med UFO-observationer; Christer Byström handhar PR-verksamheten när det gäller affischering och utdelandet av informationsblad. Vidare sköter han UFO-biblioteket och utlandskorrespondensen. (Inom kort också UFO-kontakter på DX kortväg över hela världen.); Göran Eriksson hjälper Byström med PR-arbetet. Dessutom sköter han kartritning och statistiska beräkningar; Sigfrid Högl översätter material från utländska tidskrifter; och Sune Sundberg sköter, som redan nämnts, organiserandet av observationskvällar. Dessutom står

en del andra medlemmar till förfogande för olika uppgifter, såsom affischering, rapportskrivande och intervjuer.

För Sundsvallsgruppen består den närmaste framtiden i att göra artiklar för Östersunds-posten och Örnsköldsviks Allehanda, inköpa en spritdupliceringsmaskin och fram i höst bilda en privatradioklubb.

Intresset för UFO här i Norrland tycks vara så enormt att vi riskerar att arbeta ihjäl oss om vi inte tar det lugnt, säger Tommy Jonsson. Om föreningen fortsätter att svälta, är det möjligt att vi får dela upp oss i mindre grupper med central styrning.

UFO-VIMMERBY: PR-GRUPP

Den 16/6 hade UFO-Information en telefonintervju med Kent Ågren, UFO-Vimmerby. Red trer att en kort presentation av vår nya PR-grupp torde glädja många, eftersom de flesta grupper lär kontakta Vimmerby förr eller senare, då de vill diskutera någon informationskampanj om UFO.

Vi vill i det här sammanhanget gärna föreslå, att om andra grupper har funderingar på att genomföra någon liknande aktion som UFO-Södertäljes senaste (se förstasidan) för att sprida UFO-intresset, kan det vara lämpligt om PR-gruppen underrättas om planerade eller pågående aktiviteter. Detta för att våra kollegor i denna grupp skall ha en översikt av vad och hur saker och ting utvecklas inom detta område. Kanske kan man också därifrån bistå med hjälp och råd eller stöd i någon anna form. Dessutom kan PR-gruppen härigenom samla erfarenheter, få idéer och uppslag för sin egen aktiva verksamhet, som ju kan komma alla till del.

UFO-Vimmerby är en relativt nystartad grupp, som för närvarande består av fem medlemmar. De tre som sitter i styrelsen är samtliga anställda på Vimmerby Tidning. Deras arbeten bör kunna erbjuda idealiska möjligheter att informera allmänheten i UFO-frågan, kanske många tycker. Hur stora resultat de kan uppnå den vägen låter vi vara osagt, men inom kort kommer UFO-orienterade artiklar genom deras försorg att publiceras i både Vimmerby Tidning och Smålands Folkblad.

Medlemsavgiften i UFO-Vimmerby rör sig endast om några kronor årligen och tjänar mest att täcka portokostnader och andra mindre löpande utgifter.

Man köper böcker då och då och låter dessa cirkulera mellan medlemmarna. Observationskvällar utlyses också i gruppen alltsomoftast. När UFO-observationer inrapporteras rycker man naturligtvis ut för att intervjua vittnena.

Man planerar att gå samman med en privatradioklubb i hemstaden, som också intresserar sig för UFO. Om planerna förverkligas kommer medlemsantalet att mångdubblas i ett slag. Inför höstsäsongen förbereds just nu en informationskampanj med föredrag, bildvisning, annonsering och affischering.

Kent Ågren gav också något av sin syn på UFO-Sverige. Han menar att man genom en organisation som denna, med tillhörande informationsorgan /UFO-Information/, når ut till en stor del av allmänheten med UFO-problemet. KÅ föreslår att U-I också sänds ut till landets olika bibliotek.

Vidare anser han, att fördelningen av arbetsuppgifter inom organisationen är värdefull, eftersom UFO-grupperna härigenom får större möjligheter att känna att de själva utträttar något väsentligt. Man känner ansvar och på så vis nås bättre resultat.

UFO-Vimmerby är öppen för alla åsiktinriktningar inom UFO och tycker därför att det är fullt riktigt, att företrädarna för de olika riktningarna - från de rent andliga till de strikt vetenskapliga - ges plats i organisationen. Dessutom medför ett stort antal medlemmar mer pengar i form av medlemsavgifter o.dyl. och därmed ökade resurser.

/Organisationsnytt var denna gång sammanställt av Jan Lind/

VENUS - ADAMSKIS BERÄTTELSE

Planeten Venus - vår närmaste granne i solsystemet - har länge gäckat astronomernas ansträngningar att komma underfund med dess natur. När man först observerade Venus genom teleskop såg man endast planetens tjocka atmosfär. Venus storlek och atmosfär påminde mycket om vår egen planet och detta gav upphov till fantasier om liv på Venus som liknade vårt. Bl.a. skrev George Adamski om möten med venusianer och fick stor publicitet världen över och tjänade samtidigt stora pengar på sina böcker. Genom sin utbildning skrev han mycket trovärdigt och hans ritningar på "flygande tefat" var mycket skickligt gjorda. Fram till i våra dagar har man inte direkt kunnat avfärda hans påståenden.

Före 1960-talet hade man inte kunnat observera annat än venusatmosfären. Solljuset reflekteras mycket kraftigt i atmosfären, vilket försvårar optiska observationer. På 1930-talet inleddes dock spektralundersökningar. Det konstaterades då att venusatmosfären innehåller koldioxid i stora kvantiteter. Någon vattenånga påvisades senare inom atmosfären ovanför molnlagret. Med mätningar utförda från jorden försökte man mäta planetarytans temperatur. Genom mätning av infraröd strålning kom man fram till ett värde av en temperatur på nattsidan som uppgick till 248°K . Sedan mätte man temperaturen efter våglängden hos den undersökta strålningen. De längsta våglängderna gav värdet 700°K , medan de kortaste gav värdet 230°K . Man trodde då att den högre temperaturen hänförde sig till planetens yta medan den lägre kom från atmosfären ovanför molntäcket. Genom att man inte direkt kunde observera planetarytan saknade man en fast mätpunkt och därför har rotationstiden varit föremål för många gissningar.

I slutet av 1960-talet hade dock både Sovjet och USA utrustat och sänt iväg sonder till Venus. Den ryska Venera 4 mjuklandade på Venus den 18 oktober 1967 och den amerikanska Mariner 5 passerade på endast 4.000 kilometers höjd över venusytan dagen efter Venera 4:s mjuklandning. Sedan dess har fler sonder mjuklandat på Venus och sänt data om planeten tillbaka till jorden. Som resultat av detta har man nu kunnat bl.a. fastställa Venus rotation till 243 dygn - något längre än planetens omloppstid runt solen. Dessutom konstaterades att planeten har retrograd rotation. (Roterar motsols). Vidare verifierades de från jorden tidigare uppmätta temperaturerna. Den vid ytan uppmätta temperaturen omöjliggör förekomsten av flytande vatten. Varken Venera 4 eller Mariner 5 kunde heller påvisa något syre. Däremot har de efterföljande sönerna Venera 5 och 6 påvisat en syrehalt - dock mindre än 0,4 %. Däremot kunde man fastställa halten av koldioxid till 90 %. Strax innan sönerna mjuklandade registrerade de att atmosfärtrycket vid ytan låg mellan 60 - 140 atmosfärer.

Sedan mätresultaten bearbetats och publicerats i vetenskapliga skrifter förefaller Adamskis berättelser om Venusvarelser helt orealistiska. Eftersom betingelserna på Venus (ej vatten) är helt olika jordens kan knappast liv liknande vårt kunnat uppstå. Däremot kan det möjligen finnas mikroorganismer som kan existera i dessa extrema förhållanden. Att dessa organismer skulle besitta en intelligens överlägsen vår verkar utopiskt. Adamski påstår t.o.m. att han i en öken träffat en människoliknande venusian. Enligt Adamski skulle denna venusian haft långt sandfärgat hår och burit klädedräkt liknande vår. Eftersom varelsen enligt Adamski var så lik en jordisk människa verkar det som om han med denna beskrivning ville göra gällande att varelsen utan svårighet fungerade i jordiska förhållanden utan rymddräkt. Då vi nu genom rymdforskningen verkligen har fakta om Venus, kommer Adamskis berättelser i en egendomlig dager. Adamski mötte en venusian van vid ca 700°K (ca 400°C) och ett atmosfäriskt tryck på ca 100 atmosfärer. Varelsen kom från en värld utan luft att andas. Mycket annat som motsäger Adamski kunde nämnas men är överflödiga i sammanhanget. Vi kan bara konstatera att i modern, seriös ufo-forskning framstår George Adamski och hans berättelser som fantasier med ringa vetenskaplig grund. Det är beklagligt att Adamski har infekterat och förlöjligat ufologin.

Peter Byrsell

FINLANDSNYTT

UFO-JakobSaari från Jakobstad i Finland var vid två tillfällen ute i Perho-området, där ett stort antal UFO-iakttagelser rapporterades under mars/april. Genom intervjuer med observatörerna arbetade man fram ett relativt omfattande material som vi delvis presenterar nedan. Rapporten från Perho-undersökningen den 25.3 har sammanställts av Lillemor Emtö.

INTERVJUER I PERHO DEN 25.3

Torsdagen den 25.3 publicerade Jakobstads Tidning ett UFO-fall som inträffat i Perho och samma kväll åkte jag, Mariann Bexar, Mårten Sundell och Håkan Sumell i bil till Perho, som ligger cirka 130 km från Jakobstad. Vi hade sådan tur att i den första bondstugan vi frågade i, bodde den ena av de två ynglingar som först hade sett UFO:n.

Han berättade att de tisdagen den 23.3. vid halv 9-tiden var på hemväg med sina mopeder. De fick syn på UFO:n alldeles ovanför trädkropparna. De blev rädda och ökade farten. UFO:n som liknade en tunna förföljde dem i cirka en kilometer och var då enligt pojken 200 m från dem. De blev så rädda att de tänkte hoppa i diket för att få skydd, men i samma ögonblick ändrade UFO:n riktning och for ifrån dem. De vågade då fortsätta hem och alarmerade sina föräldrar och grannar som alla kom ut för att titta på fenomenet. Ynglingen som berättade detta heter Matti Lassila.

Den andra pojken heter Jorma Vasala och hans teckning till höger överensstämmer med vad han såg. Han hörde inget ljud, men UFO:n strålade i alla regnbågens färger. Fru Terttu Lassila sade till oss: "När pojkarna kom inrusande och berättade om upplevelsen, tog jag kikaren med mig och gick ut för att se.

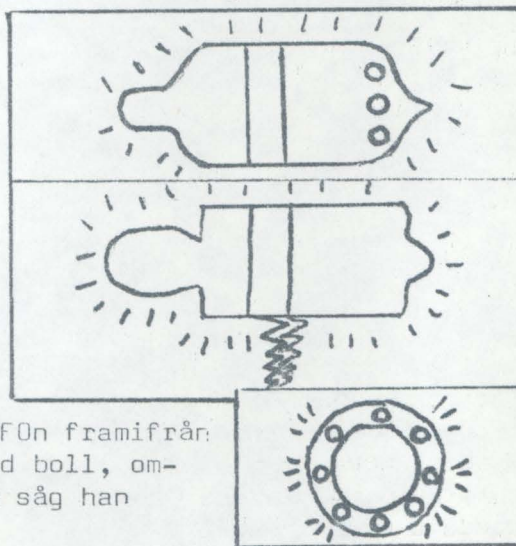
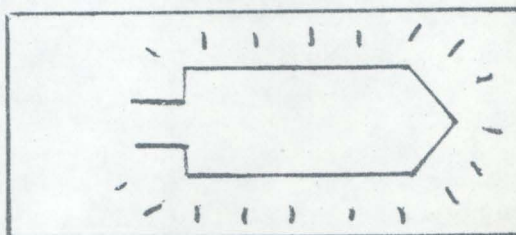
UFO:n var nu på högre höjd än när pojkarna först såg den. När jag såg det förflyttade det sig inte men rörde sig på stället.

Då jag ställde frågan till dem om det verkade som om UFO:n varit styrd på något sätt, eller om det for hit och dit som en ballong, svarade de alla att det absolut var styrt för UFO:n rörde sig bestämt och ibland på samma sätt flera gånger. Fru Lassila berättade vidare att hon med kikare kunde urskilja fönster som det lyste ur: grönt, gult, rött, gult, rött och vitt ljus. Teckningen härintill har gjorts av fru Lassila.

Lassilas granne, Toivo Pirttikoski sade att det går en kraftledning ungefär på samma ställe där UFO:n befann sig. Han trodde att UFO:n använde sig av den på något sätt. Varje gång UFO:n ändrade läge slog det ut liksom en blixn under det, men inte då UFO:n stod stilla. I övrigt beskrev han föremålet på liknande sätt som de andra. Pirttikoskis egen teckning återges till höger.

Seminolog Viljo Lassila var den ende som såg UFO:n framifrån med kikare. För honom liknade föremålet en rund boll, omkring vars mittpunkt fanns öppningar. Från dem såg han starka ljusstrålar som sköt ut mot natthimlen.

Föremålet iakttogs av folk från åtminstone tre gårdar i Kokkoneva by, Perho och även från andra platser. Observationerna avslutades omkring klockan 22.30 och varade således i cirka två timmar. Lassilas hade under den tiden störningar på sin TV.

FINLANDSNYTT

Alla de som ritat har gjort det utan att se på de andras teckningar. Och man måste ju säga att likheten är slående. De sade vidare att det de såg absolut inte kan komma från vår planet. De visste heller inget om UFO och deras förekomst före denna händelse.

"Vi såg någonting från en annan värld", sade en gammal godhjärtad tant som först hade trott att de andra såg aftonstjärnan, men sedan ändrat uppfattning då hon själv såg det.

En bonde berättade att han först undrat varför det var så ljust borta vid stallet, när han kom ut på gården. Han trodde att hans fru hade glömt att släcka ljuset, men det hade hon förstås inte. Sedan trodde han att det var billykto men kom genast att tänka på att åt det hållet kunde ju inte finnas några bilar. När han gått in igen kom pojkarna inrusande och ville att han skulle komma ut och se på en UFO. Då förstod han varifrån ljuset kom. De andra vittnena intygade också att UFO:n lyste upp marken under sig.

Personligen tror jag absolut på dessa människors berättelser. Det märktes på dem att de var uppskakade och hade upplevt något ovanligt. Den gamla tantens ord kan stå för vad hela byn ville ha sagt: "Vi såg någonting från en annan värld".

Lillemor Emtö

FORTSATT UFO-AKTIVITET I PERHO-TRAKTEN

Den 12 april var UFO-JakobSaari återigen ute i Perho-trakten och intervjuade ytterligare personer som sett UFO-fenomen. Bland dessa var Nestori och Milja Peritalo i byn Oksakoski som på morgonen den 4 april såg en rödlysande vertikalt svävande "tunna" under cirka 3 timmars tid. Traktens polisman Rainer Aho väcktes upp vid 4-tiden på morgonen av en telefonpåringning från Peritalos och kunde sedan själv observera "tunnan".

Poliskonstapel Aho har lovat vidarebefordra alla framtida UFO-iakttagelser till UFO-JakobSaari och lämnade vid besöket den 12 april namnuppgifter på flera observatörer. En av de mer intressanta iakttagelserna gjordes av Sanni Poikola, en 55-årig kvinna från Perho. Källmaterial utgör bandintervju och frågeformulär: (Övers. C.Nyförs och M-B Stenman, UFO-JakobSaari).

Det var den 5 mars 1971 som jag såg en UFO. Jag var på hemväg med min sparkstötting och var ung. 300 m från gården vid avtagsvägen till huset. Då såg jag ett föremål flygande just över trädtopparna, på ett avstånd av cirka 150 meter. Föremålet var cigarrformat och cirka 3-4 meter långt och 1,5 m tjockt. Dess bottenfärg var mörk, kanske brungrön och den avgav ljus i strålar från ett otal ställen placerade över hela kroppen. Strålarna var färgade i "alla regnbågens färger". UFO:n kom västerifrån och svängde i en båge mot söder. Den rörde sig ryckigt och avgav ett ljud som när en andfådd människa andas. Hastigheten var något högre än en gående människas, men lägre än normal cykelhastighet. Föremålets konturer var otydliga. Granngårdens unge, som såg detsamma som jag, instämmer med mig ifråga om alla detaljer.

Jag iakttog föremålet ung. 10-15 min och gick sedan in i huset, där resten av familjen såg TV, vilken dock slocknade under den tid UFO:n passerade. Vädret var klart och kallt, ung - 10°, kanske något dis och halvmåne. Jag lade inte märke till några stjärnor p.g.a. mitt upphetsade tillstånd. Jag berättade för en tidsningsredaktör om min upplevelse för att bekräfta en annan persons upplevelse, nämligen Nanni Mäkelä. Hon såg precis samma föremål på samma tid. Även detta skedde i Perho. Nanni Mäkelä hörde samma ljud.

FLYGANDE CITRONPRESS DEN 8.3.71

Ett märkligt ljusfenomen påminnande om en stor citronpress observerades på måndagskvällen i närheten av militärfortet utanför Raumo. Ljusfenomenet befann sig på cirka en kilometers höjd och växlade i färg. Fenomenet sågs i cirka 20 min.

FINLANDSNYTT

och försvann därefter i riktning mot Euraåminne. För drygt en månad sedan sågs ett liknande ljusfenomen. Myndigheterna undersöker båda fallen.

Källa: Hufvudstadsbladet den 11.3.71, kredit UFO-Södertälje.

SJU FLYGANDE FÖREMÅL PÅ ISEN

På kvällen den 23.3.71 (samma kväll som Perho-fenomenet uppträdde) varseblev fru Lena Kartimo och hennes tre barn i åldrarna 14, 12 och 7 år under en biltur 7 flygande föremål på isen mellan den stora holmen Hailuoto (Karlö) utanför Uleåborg och fastlandet. Fru Kartimo berättar att det rörde sig sammanlagt om sju intensivt lysande tefat, som då lyfte från isen och försvann upp i rymden.

Föremålen var ett tag så nära henne och hennes barn att de kunde urskilja något som liknade fönsterrutor i en rundel kring de olika farkosterna. Fru Kartimo berättar dessutom att när de flygande föremålen efter en liten flygtur åter sänkte sig på isen en bit från henne och hennes sällskap, slocknade det intensiva blåfärgade ljuset från dem och i detta ögonblick lade hon också märke till att strålkastarna i hennes egen bil började lysa med svagare styrka.

Källa: Norrbottens-Kuriren den 26.3.71.

FINSK UFO-VÅG SLUT?

Bortsett från ett antal knapphändiga eller mindre intressanta rapporter verkar det nu som om vinterns kraftigt markerade UFO-våg i Finland skulle ha mattats av, eller: Är det bara så att tidningarna tröttnat på att skriva om UFOs?

Vinterns UFO-våg i vårt grannland har i alla händelser satt UFO-problemet i en blixtbelysning. Finsk TV sände ett program om UFO i februari och tidningarna har kommenterat händelserna flitigt. Finska UFOloger har framträtt i olika sammanhang och sagt sina meningar om UFO-problemet. Ja, vad tror man i Finland? Med hjälp av några intervjuer i den finska veckopressen skall UFO-Information försöka ge en bild av deras åsikter. Behöver det påpekas att uttalandena i det följande inte är uttryck för redaktionens eller UFO-Sveriges mening? Vi har ej heller gjort något medvetet urval och publicerar citaten till allas eftertanke:

INTERVJU MED TAPANI KUNINGAS

Tapani Kuningas är författare till den i höstas utgivna finska UFO-boken "UFOja Suomen Taivaalla". Intervjun publicerades i "Me naiset" nr 13 den 31.3.71 och har översatts till svenska av Håkan Sumell, UFO-JakobSaari. Materialet har avkortats.

- Om UFOs pratas på två nivåer: den tekniska, ingenjörsnivån och den profetiska, där huvudvikten ligger i rymdmänniskornas hudskap. Till vilken nivå hör ni själv?

- Jag är kanske någon slags medlare i denna tvist, men jag känner till bägge riktningarna. Man kan också tillägga en tredje: någon slags samhällsinriktad riktning.

- Vilken åsikt har ni om dr Wiiks uttalande där han "knockade" Kuusamobornas UFO-aktlagelser?

- Jag har faktiskt inte i detta skede granskat saken, men jag anser att dr Wiik, som ej har begärt några prov att undersöka, på detta sätt velat få ett slut på saken. Han hade ju varit i USA. Det är ganska intressant att konstatera att man vid de olika analyserna fått olika resultat. Den här Kuusamo-UFO:n har annars fått onödigt stor uppmärksamhet, inte är den desto märkligare.

- Men den sågs ju av flera personer samtidigt?

- Det har funnits fenomen som tusen, tiotusen människor har sett samtidigt. T.ex. 1917 den berömda Fatima-händelsen i Portugal. Den har den katolska kyrkan förklarat som ett religiöst under. 70 människor samlades för man visste i förväg att något skulle ske. Det fanns alltså någon slags kontakt. Ur skyn

FINLANDSNYTT

sänktes ett ljusfenomen. Där fanns också en slags varelse inuti.

- Ni anser alltså att UFO-saken är ett mycket utbrett ämnesområde?
- Om detta vet man just nu faktiskt litet och säkert blandar man in saker som ej har med saken att göra, till följd av att det finns så många fenomen som vi inte vet något om. Detta område är så vidsträckt och förvirrande att det bjuder fruktbar mark åt alla slags spekulationer.
- Har ni träffat människor, som säger sig ha varit i kontakt med rymdvarelser?
- Nog finns det sådana i Finland. Jag skulle tro att det finns hundratals, kanske tusentals människor som haft sådana upplevelser, men de kommer sällan till kännedom p.g.a. sakens natur. Det ser ut som om dessa varelser, vilka de än må vara, av någon anledning undviker systematisk kontakt.
- Ni tror alltså inte att det är hallucinationer?
- Naturligtvis kan det även finnas sådana med, men på den grunden går ej allting att förklara. Jag är övertygad om att dessa fenomen finns och att bakom dem finns för oss ännu okända intelligenta system. Men orsaken till varför deras uppförande är så hemlighetsfullt det är något vi ännu inte vet. Man kan tänka som så att mänskligheten i själva verket är ganska beroende av detta system, kanske att vår kultur grundades av sådana intelligenta varelser. Man har även främkastat teorin att mänskligheten är, så att säga, en kreatursflock som hålls under observation från annat håll och som inte vet mer om sin herde, än kon vet om människan.

TORVALD BORG

En uppmärksammas finsk UFOlog är Torvald Borg, geolog och fil.mag.. Intervjun med Borg publicerades av "Koti Posti" och har översatts inom UFO-JakobSaari:

Varifrån kommer UFO? Detta är en fråga som tynger. UFO-forskare antar att religiösa änglauppenbarelser får sin förklaring genom UFOlogin, men religionen talar om både goda och onda änglar och i de senaste händelsernas ljus tecknas UFOnauterna av de religiösa som svarta änglar, som har ont i sinnet och vill skada människan.

Torvald Berg är övertygad om att så är fallet.

- Bemannade UFO kommer till vår planet från den närbelägna rymden. Min övertygelse har mognat under årens lopp. Till samma resultat har även många andra kommit över hela världen. Det finns dock en grupp forskare som tror att UFOs för med sig gäster från främmande planeter. Men jag tror att UFO tillhör de spiritualistiska upplevelsernas område.

- Till ett liknande resultat kom även den amerikanske UFO-forskaren John A. Keel som studerat UFO på heltid och gav ut sin häpnadsväckande bok "UFO Operation Trojanska hästen". Keel framhåller i sin bok att UFO inte kan närma sig oss materialistiskt p.g.a. att största delen av dem inte är underkastade de av oss kända naturlagarna. Keel började sin forskning materiellt och mekaniskt kallt, men hamnade snart i sådana situationer att enda svaret eller förklaringen låg i en annan världsuppfattning. För att ta ett exempel bland Keels egna upplevelser kom han vid ett tillfälle när han färdades med bil till en återvändsgata och beslöt att övernatta på ett motell där. Till sin förvåning fann han att rum var beställt i hans namn. Nu anser Keel att det finns en förbindelse mellan UFO och spiritism och han beslöt att undvika UFO, ty andevärlden skall man inte leka med, enligt hans mening.

- På vilket sätt kan UFO vara farliga för människan, mag. Borg?

- På två sätt. För det första kan de skada människans kropp. För det andra orsakar de själsliga störningar. UFO omges av ett magnetfält vars natur vi inte nämnvärt känner till, men vi vet att det är skadligt för de flesta organismer. Många UFO som kommit till vår planet har med sina starka strålar förlamat

FINLANDSNYTT

människor för en kortare tid, då de ansett att dessa människor på något sätt hindrat dem i deras verksamhet. Därför: var på er vakt mot UFO som Keel och Frank Edwards (förf. till bl.a. "Flying Saucers - Serious Business, känd amerikansk TV-kommentator) varnat.

- Och vad är er teori om människans nytta av att kontakta UFOnauter?
- Sådant borde man ovillkorligen undvika. UFOnauter uppträder kallt och utan medkänsla när de vill binda eller fånga en människa i sina garn. De har förmåga att direkt inverka på människans centrala nervsystem. Den människa som kommit under deras inflytande ändrar sin personlighet så att de närmaste släktingarna snart inte känner igen henne.

HUMANOIDER I VILMASTRAND

Som ett exempel på den typ av upplevelser Torvald Borg förmodligen bygger sina uttalanden på skall vi här återge ett avsnitt från Tapani Kuningas finska UFO-bok. Avsnittet har översatts av Jorma Heinonen.

Under 1967 förekom det flera humanoid-observationer i Vilmastrand (Lappeenranta) och dess omedelbara närhet. Huvuddragen för en av dessa händelser är som följer.

På vårsommaren 1967 inträdde en mystisk förändring hos en 20-årig yngling. Han ville bara vara ensam och ville ej längre gå till stan och bland folk. Han tog ofta sin bil och for iväg utan att säga vart - ofta på natten. Han sade endast att han inte kunde berätta, men att han var tvingad att åka.

Vid ett senare tillfälle berättade han dock för sin bror vad det var som tyngde honom:

Han hade kört en natt med sin bil på en landsväg, när det plötsligt kom några klart lysande varelser fram ur skogen och stoppade hans bil. Humanoiderna berättade för honom att de kom från ett flygande tefat och att de hade ett budskap åt människorna. Mänskligheten kommer att gå en förskräcklig - och blodig - händelse till mötes om en viss tid och de lät förstå att det skulle bli krig, men att de skall gå emellan och göra slut på allt krigandet. Sedan bad varelserna att han skulle meddela deras budskap till människorna och varna dem för den kommande faran. Han hade då sagt att han inte kunde göra så, ty ingen människa skulle tro honom. Han sade till sin bror att humanoiderna även berättat mycket annat för honom, men att han inte ville avslöja mera.

I juli månad samma år gjorde ynglingen helt plötsligt självmord och det fanns inget annat motiv för dådet än mötet med humanoiderna.

AHTI KARIVIERI

I anslutning till publiceringen av det märkliga fallet Kalle Tiuhonen (se UFO-Information nr 2/71 - "Han träffade "Lilleman" i sitt eget kök") bad Kemijärvi-tidskriften "Koillis-Lappi" ingenjör Ahti Karivieri, Oulu UFO-klubb, om en förklaring på nämnda händelse. Hans svar får kanske tolkas som Karivieris uppfattning om UFO-fenomenen i allmänhet:

Farkostens materiella form påminde Jarmo (Kalle Tiuhonens 8-årige som såg ett "tefat" med landningställ, antenner och små fönster på sidorna, samtidigt som den lille mannen talade med hans far) om en raket och dess ljud. Det är uppenbart att varelsen eller varelserna inte avlägsnade sig från farkosten. Till huset sände man endast en "astral-form" som förde samtalet med Kalle Tiuhonen. Från säkra källor finns bevis för att liknande samtal förts tidigare i olika delar av världen. Tills vidare vet man inte om den som upplever detta hör rösten och orden, eller om han tar emot budskapet med någon instinkt som träder i kraft vid nära kontakt med rymdfolket. Karivieri försäkrar att man inte bör blanda ihop spöken och vidskepelse med detta, ty dessa rör sig på ett helt annat plan.

Källa: "Apu" den 11.5.71, översättning Solveig Emtö, UFO-JakobSaari.